

Ikt. sz.: VFB-41/18-3/2021.

VFB-12/2021. sz. ülés
(VFB-47/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Vállalkozásfejlesztési bizottságának**
2021. november 16-án, kedden, 14 óra 07 perckor
az Országház Széll Kálmán termében (főemelet 64.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Varga Mihály pénzügyminiszter éves meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	5
<i>Varga Mihály tájékoztatója</i>	5
<i>Kérdések</i>	8
<i>Varga Mihály válaszai</i>	20
<i>Az egyes képzéseket és a foglalkoztatást érintő törvények módosításáról szóló T/17440. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	26
<i>A magyar munkavállalók hatékonyabb védelméről szóló H/17389. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	27
<i>Nunkovics Tibor szóbeli kiegészítése</i>	27
<i>Határozathozatal</i>	28
<i>Egyebek</i>	28
<i>Az ülés berekesztése</i>	29

Napirendi javaslat

1. Varga Mihály pénzügyminiszter éves meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. Az egyes képzéseket és a foglalkoztatást érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/17440. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Vitához kapcsolódó bizottság)
3. A magyar munkavállalók hatékonyabb védelméről szóló határozati javaslat (H/17389. szám)
(Nunkovics Tibor és Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Z. Kárpát Dániel (Jobbik), a bizottság elnöke

Bányai Gábor (Fidesz), a bizottság alelnöke
Szatmáry Kristóf (Fidesz), a bizottság alelnöke
Molnár Gyula (MSZP), a bizottság alelnöke
Becsó Zsolt (Fidesz)
Gelencsér Attila (Fidesz)
Ovádi Péter (Fidesz)
Hollik István (KDNP)
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)
Tordai Bence (Párbeszéd)

Helyettesítési megbízást adott

Tasó László (Fidesz) Szatmáry Kristófnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Tóth-Gyórvári Erzsébet bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Varga Mihály pénzügyminiszter
Dr. Nagy Katalin főosztályvezető (Innovációs és Technológiai
Minisztérium)
Nunkovics Tibor (Jobbik) országgyűlési képviselő, előterjesztő

Megjelent

Izer Norbert államtitkár (Pénzügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 14 óra 07 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm mindenki türelmét. Tisztelettel köszöntöm miniszter urat, államtitkár urat, kedves vendégeinket, képviselőtársaimat, az összes meghívottunkat és munkatársainkat a bizottság ülésén.

A Vállalkozásfejlesztési bizottság ülését ezennel megnyitom. Hivatali kötelességemnek teszek eleget, miközben tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy az Országgyűlés Hivatala főigazgatójának 2/2021. számú intézkedése alapján a nyilvános bizottsági üléseket a továbbiakban csak az erre kijelölt termekben tarthatjuk meg, és ezzel lényegében visszatérünk a tavaszi ülésszak alatt alkalmazott gyakorlathoz. A bizottság ülése a belső televíziós hálózaton természetesen közvetítésre kerül, a sajtó munkatársai pedig a korábban megszokottaknak megfelelően a kijelölt sajtóteremben követhetik az ülést. A romló járványügyi helyzetre való tekintettel pedig javaslom az ülésen részt vevők számára maszk viselését, hiszen ennek az egyszerű eszköznek a használata erősen ajánlott az egészségünk megőrzése érdekében. Köszönöm az ez irányú toleranciáját minden jelenlévőnek.

További feladatomban a helyettesítések bejelentése. Viszonylag kevés dolgom lesz itt, hiszen Szatmáry Kristóf képviselőtársunk, alelnök úr helyettesíti Tasó László képviselő urat; más helyettesítésről nem kaptam információt. Ha esetleg mégis lenne ilyen, akkor kérem jelezni számomra. Azt látjuk a határozatképeség megállapítása érdekében, hogy kilencen vagyunk jelen személyesen, és az említett egy eseti képviselő megbízásáról tudunk, tehát 10 szavazatszám lesz a cél, amikor egyhangú határozatot akarunk hozni valamiről. Ily módon a határozatképeség megállapítható, megkezdhetjük munkánkat.

Első feladatunk a napirendi javaslat elfogadása, az erről való döntés következik. Képviselőtársaim előzetesen írásban megkapták az ülés napirendi javaslatát. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy a kiküldött napirendi javaslatot elfogadják-e. Amennyiben igen, kérem, kézfelemeléssel jelezzék! (Szavazás.) Úgy látom, hogy az áhított egyhangú döntésünk meg is született elsőként a nap folyamán, így módon a napirendet elfogadtuk.

Varga Mihály pénzügyminiszter éves meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Át is térhetünk a régóta várt 1. napirendi pontunkra, amely az elfogadott napirendünknek megfelelően Varga Mihály pénzügyminiszter úr éves meghallgatása az Országgyűlésről szóló törvény 41. §-a alapján. Köszöntöm a miniszter urat, Izer Norbert államtitkár urat és kedves kollégáikat a bizottság ülésén.

Miniszter urat bizottságunk legutóbb 2020. október 27-én hallgatta meg. Felkérem miniszter urat, tartsa meg az elmúlt időszakra vonatkozó tájékoztatóját; azt követően pedig szokásainknak megfelelően a bizottság tagjai feltehetik kérdéseiket, elmondhatják véleményüket. Miniszter úr, parancsoljon! Öné a szó.

Varga Mihály tájékoztatója

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Igyekszem rövid lenni. Az elmúlt egy év eseményeit tíz rövid pontban foglaltam össze, ami beszámol a kormány és a Pénzügyminisztérium vagy a pénzügyminiszter munkájáról is. Talán azt tudom mondani, hogy ez a tíz pont

bizonyítja azt, hogy eredményes és támogató politikát folytatunk akkor, amikor a járvány miatti gazdasági visszaesés kezeléséről beszélünk.

Ennek a tíz pontnak az 1. pontja, hogy lépéselőnyben a magyar gazdaság, hiszen a ma reggeli statisztikai hivatali bejelentés alapján már tudjuk, hogy a III. negyedév növekedése 6,1 százalék lett. Az előző negyedéves 17,9, tehát közel 18 százalékos növekedéssel együtt azon kevés ország között vagyunk, akik már a járvány előtti kibocsátási szintet érték el, tehát ez mindenképpen egy jó jel a gazdasági növekedésről. Egy világválság után Magyarország Európa egyik leggyorsabban újraindított gazdaságává vált, és azt gondolom, így beérték a támogató költségvetési politika eredményei is.

A 2. pont, hogy a költségvetés a válságban is helytállt, tehát a költségvetési helyzet lehetővé tette, hogy sem a járvány elleni védekezésnek, sem pedig a magyar gazdaság védelmének, sem az újraindításnak pénzügyi akadály nem volt, tehát minden egyes tételt tudtunk finanszírozni. Ez éles ellentétben áll azzal a helyzettel, amit a 2008-as válság idején tapasztaltunk, amikor rövidesen az IMF-hez kellett fordulni - most erre nem volt szükség.

Ebből következik a 3. pont: sikeres adósságkezelés. Magyarország a saját lábán állta ki a válságot. Nemcsak az történt, hogy finanszírozni tudtuk a felmerült igényeket, hanem még hosszabbítani is tudtuk az adósságszerkezet futamidejét. Ugye, ez 2019-ben négy év körül volt, most hat évre hosszabbodott; tehát olyan sikeres szerkezetváltást folytatunk az adósság szerkezetében, amely hosszabbítja az adósságunkat. S amit még ennél is fontosabbnak érzek, hogy Európában Magyarországon a legnagyobb a lakosság részvétele az államadósság finanszírozásában. Az államadósság negyedét tartják kezükben a magyar emberek, magyar családok; 2010-ben ez az arány még csak 3 százalék volt. Még egy pontot talán ehhez: 20 százalék alatt van a devizaarány az államadósságon belül, kevesebb mint egyharmada van az adósságnak külföldiek kezében. Ez tehát azt mutatja, hogy sokkal biztonságosabbá vált az adósságszerkezetünk.

A 4. pont a hitelminősítők visszajelzése, hiszen nemcsak az a fontos, hogy mit gondolunk magunkról, hanem hogy mások hogyan látnak bennünket. Talán elég azt mondanom, hogy szeptemberben a Moody's hitelminősítő felminősítette Magyarországot, kedvezőbb besorolást adva nekünk. Ez azt jelzi, hogy a hitelminősítők is jó véleménnyel vannak az elmúlt másfél év gazdaságpolitikájáról.

Az 5. pont a versenyképesség. Öt helyet javítottunk az IMD svájci, lausanne-i székhelyű intézet rangsorában. Azt kell mondanom, hogy a helyzet kedvező, de még nem jó vagy nem elégséges, hiszen 42.-ek vagyunk ezen a versenyképességi rangsoron, a visegrádi országok között a másodikak vagyunk. A Nemzeti Versenyképességi Tanács és a kormány által elfogadott felzárkózás- vagy versenyképesség-javító intézkedések azért meghozzák az eredményüket, hiszen évek óta mindig előbbre kerülünk néhány hellyel, de még van mit javítanunk ezen.

6. Adócsökkentés a családok és a vállalkozások védelméért. Idén és jövőre 2000 milliárd forintnyi adócsökkentést fogunk hagyni adókedvezményként a családoknál és a vállalkozásoknál. Így például a családi adó-visszatérítéssel összesen 600 milliárd forintot adunk vissza közel 2 millió gyermeket nevelő szülőnek; a 25 év alatti fiatalok számára az szja-mentesség január 1-jétől 140 milliárd forintot jelent, ennyit hagy a fiataloknál. Tegnap a munkaadók, munkavállalók és a kormány aláírta azt a megállapodást, amelynek következtében tovább fogjuk csökkenteni az adókat, így a munkáltatói adók közül a szociális hozzájárulási adó mértékét 2,5 százalékponttal, valamint megszüntetjük a szakképzési hozzájárulás 1,5 százalékpontos mértékét; úgyhogy összességében itt is közel 600 milliárd forint marad majd a vállalkozásoknál. Csak utalok arra, hogy a munkáltatói adó 2009-ben még 33,5 százalék volt, most 13

százalék; tehát óriási lépést tettünk itt is abba az irányba, hogy kevesebb teherrel tudjanak működni a vállalkozások. A kisvállalati adó kulcsa 10 százalékra csökken a megállapodás értelmében; ez is 10 milliárd forintot fog ott hagyni a kisvállalkozásoknál. S meghosszabbítjuk a kis- és középvállalkozások kedvezményét a helyi iparüzési adóban, tehát továbbra is él az a kedvezmény, hogy maximum 1 százalék adót fognak fizetni 2022. december 31-éig.

A 7. pont a nyugdíjasokra vonatkozik, hiszen ők is részei a gazdaságnak, az országnak. Nagyon fontos, hogy a védelmük megmaradjon, ezért örülök annak, hogy arról tájékoztathatom a bizottságot, hogy az idén minden korábbinál magasabb nyugdíjprémiumot és nyugdíj-kiegészítést tudunk fizetni 2,6 millió magyar nyugdíjasnak. Ez átlagosan azt jelenti, hogy a költségvetés biztosítja azt a 250 milliárd forintot, ami ehhez a kifizetéshez kell. Hadd tegyem még azt is hozzá, hogy jövőre pedig a 13. havi nyugdíj visszaépítése teljessé válik; ez 320 milliárd forintot jelent. Nyugdíjas honfitársaink tehát, azt gondolom, továbbra is élvezik azt a védelmet, amelyet ettől a kormánytól az elmúlt tíz évben is megkaptak.

A következő, 8. pont a béremelésekre vonatkozik: a béremelések tekintetében is jelentős lépést tettünk. A tegnap aláírt megállapodásnak megfelelően a minimálbér 200 ezer forint lesz, a garantált bérminimum összege 260 ezer forint. Az átlagkereset - ugye, most már a KSH tájékoztatója alapján - meghaladja a 426 ezer forintot. Utalnék arra, hogy ez 2010-ben még csak 200 ezer forint volt; tehát a minimálbér január 1-jétől pontosan akkorára emelkedik, tehát annyi lesz a minimálbér Magyarországon, mint amennyi az átlagbér volt a kormányváltáskor.

A beruházásokról 9. pontként szólnék néhány szót. 27,5 százalék az ország beruházási rátája, az élmezőnyben vagyunk, sőt az élen vagyunk az Európai Unióban is. Ha itt kinézünk az ablakon, legalább három-négy toronydarut lehet látni ebben a pillanatban is, tehát azt kell mondanom, hogy a beruházásokon keresztül is építjük a jövőt; a GINOP Plusz-os forrásokat ennek szolgálatába állítottuk. A GINOP-ból 420 milliárd forinttal segítettük a gazdaság védelmét az elmúlt egy évben, és elindult a GINOP Plusz, amely pedig 540 milliárd forintot fog a vállalkozóknak biztosítani. Ezzel a jó hírrel tudom a Vállalkozásfejlesztési bizottság tagjait is megörvendeztetni; de ezzel nincs vége, hiszen nemcsak uniós, hanem hazai forrásból is átcsoportosítunk beruházásokra. A nagyvállalati beruházási támogatási program, az egészségipari támogatási program, az ITM-nél, a KKM-nél levő további programok is jelentős támogatást kapnak. Csak az egészségipari támogatási programon keresztül 66 milliárd forint támogatást tudtunk biztosítani, 83 szerződést írtunk alá, 43 már el is készült, megvalósult; közel 6 ezer munkahely megőrzése biztosítandó így.

10. S végül, de nem utolsósorban talán még a bizottságot tájékoztathatom arról, hogy a határvédelem költségét is állta az államkassza. Biztosítjuk a határvédelmet, a járvány okozta válság ellenére is biztosítottunk minden szükséges forrást erre a célra. Ez a járvány kitörése óta körülbelül 80 milliárd forint volt, de ha 2015 óta számolom össze a költségeit, akkor 590 milliárd forintnál tartunk. Írd és mondd: ebből az Európai Unió alig 1 százalékot, azaz egy százalékot térített meg, tehát a magyar költségvetés állta annak a határvédelemnek a költségét, amely a magyar lakosság és az Európai Unió területének védelmét is jelenti.

Ez az a tíz pont, amit összefoglalóan tudok mondani, tisztelt elnök úr, tisztelt bizottság. Talán még annyit engedjenek meg hozzá, hogy felhívjam a figyelmet néhány olyan pontra, amely szintén olyan intézkedés volt, ami a vállalkozásokat érintette. Többek között beruházásösztönző intézkedésként eltörlésre kerültek a fejlesztési tartalék összegére vonatkozó korlátozások, s így ezzel a jövőben már a beruházásokra visszatartott nyereség akár teljes egészében adómentes tud lenni a vállalkozásoknál. A kiva csökkentéséről beszéltem. A főállású kisvállalkozók egy része katás lett az elmúlt

időszakban; csak a mellékjövedelemmel rendelkezők maradtak egyébként az egyéni vállalkozói adózás alatt. 2022. január 1-jétől az ő adózási módjukat is egyszerűbbé tesszük. Az átalányadózó egyéni vállalkozókra vonatkozó adózási szabályok az alábbi kedvező módon változnak: az átalányadózás választására jogosító értékhatár az éves minimálbér tízszeresében, kiskereskedelmi tevékenységet végző egyéni vállalkozók esetében pedig az éves minimálbér ötvenszeresében került megállapításra. Ez mindenféleképpen nagyon sok katás kisvállalkozónak fogja megkönnyíteni majd az életét. S azt is hozzá kell tennem, hogy a jövedelem megállapításához alkalmazható átalány-költségkulcsok száma a jelenlegi nyolcra háromra csökken, így egyszerűsödik a rendszer. Az iparűzési adóról szoltam.

Amennyiben kérdés lesz majd, az adminisztrációs terhek csökkentéséről, a kettős adóztatásra vagy a digitális adózásra vonatkozó szabályokról is örömmel tájékoztatom a bizottságot. Bevezetőként ennyit kívántam elmondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük miniszter úr nem annyira hosszú, viszont annál kimerítőbb előadását érdemi pontokkal, felvetésekkel.

Képviselőtársaimhoz fordulok, hiszen most jön el a kérdések órája. Érdeklődöm, ki az, aki a kérdéseit fel kívánja tenni. Lehet, hogy helyesebb lenne részemről, ha azt mondanám, hogy milyen sorrendben szeretnék a kérdéseiket feltenni. Én Tordai Bence kezét láttam először a magasba emelkedni, azután Bangóné Borbély Ildikót is felírom, s látom természetesen Bányai Gábor alelnök urat is, akit az ellenzék-kormánypárt felosztás értelmében másodikként szólítunk majd meg; és természetesen jegyzem a további jelentkezőket is. Tordai Bence képviselőtársam, parancsoljon! Öné a szó.

Kérdések

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszter úr, örülünk, hogy eljött hozzánk beszámolni. Az alapvető kérdésekre én nem is térnék ki, mert szerintem a kollégák meg fogják kérdezni, hogy hogyan lehet rekordmagas egyszerre a hiány, az államadósság, az infláció, és hogy van az, hogy Magyarország gyakorlatilag egyetlenként az újonnan csatlakozott országok közül nem tudott felzárkózni gazdasági teljesítményét tekintve az Unió átlagához (*Moraj.*), viszont leszakadt a közép-európai országokhoz képest. Úgyhogy gratulálok, hogy talált olyan nemzetközi versenyképességi rangsort, amelyben nem kiábrándító a helyezésünk, de azért javasolom, hogy a minisztériumban nézegessék a többit is.

Úgyhogy maradnék a sokkal kevésbé átfogó és konkrétabb kérdéseknél. Én is tíz kérdést szeretnék feltenni.

Az első az adó-visszatérítéssel kapcsolatos. Azoknak az esetében, akik idén például a vendéglátásban dolgoztak vagy más olyan szektorban, amelyet nagyon megviselt a válság, minimálbéren voltak és/vagy elbocsátották, ne adj' isten, be sem jelentették őket, nekik nagyon kevés adó-visszatérítés fog járni. Készülnek-e esetleg az ő esetükben és a gyermekes családok esetében valamiféle támogatással? Tehát ha már választási osztogatásba kezdtek, akkor valamiféle igazságossági elvet itt is érdemes lenne bevezetni. Tehát akkor ezeket az embereket hogyan fogják kárpótolni vagy támogatni?

A második kérdés kapcsolódik az inflációhoz: 6,5 százalékos a legfrissebb adat, történelmi rekordon jár. Ha csak a legalapvetőbb élelmiszert nézzük, a kenyér árát, bőven túl van a 400 forinton, az elmúlt évben a liszt közel másfélszeresére drágult. A kérdésem arra vonatkozik, hogy mit tervez a kormány tenni annak érdekében, hogy kárpótolja az infláció veszteségeit, hiszen nagyon sok olyan munkavállaló, nyugdíjas, társadalmi juttatásokban részesülő polgártársunk van, akiket ez az inflációs száguldás

megviselt és nagyon nehezen érint anyagilag; ők elsősorban a gyerekes családok, a kisnyugdíjasok és azok az állami alkalmazottak, akik nem részesültek idén érdemi béremelésben. Tehát terveznek-e bármi ezzel kapcsolatos jövedelempótlást vagy akár francia mintára egyösszegű támogatást az infláció vesztesei számára?

A harmadik kérdésem a benzinár-befagyasztással kapcsolatos. Itt teljesen egyértelmű, hogy néhány év múlva itt is több tíz milliárdos kártérítést kell majd fizetnie Magyarországnak annak a nehezen minősíthető és a piacgazdaság normális működésével biztosan nem összeegyeztethető lépésnek az eredményeképpen, amivel most a száguldó benzinárakat próbálták megfékezni. Nyilván ennek a helyzetnek a kezelésére szükség volt, de az eszközválasztás, hát, nem túlzottan kifinomult, és láttunk már ilyet. Nem tudom, miniszter úrnak nincs-e ilyen déjà vu érzése, hiszen 2010 óta több alkalommal volt olyan, hogy nagyon nem piackonform eszközökkel okoztak károkat cégeknek, amelyek aztán nemzetközi bíróságon érvényesítették az igazukat, hogy a magyar adófizetőknek kelljen a nap végén állniuk a cechet. Úgyhogy az lenne a kérdésem, hogy még így folyamatában terveznek-e ezen korrigálni.

A negyedik, ha már itt a Vállalkozásfejlesztési bizottságban vagyunk, a munkáltatókra gyáván áthárított kötelező oltakozás előírása kapcsán az lenne a kérdés, hogy miért hárítják át ezt a felelősséget. Hogyan értelmezi, miniszter úr, hogy a távmunkánál is elő lehet-e írni, miközben például pénztárosoknál és más nagy forgalmú helyeken nem feltétlenül kötelező az oltás? Illetve miért nem volt egyeztetés a szakszervezetekkel ebben a témában, hiszen láthatóan itt sokan visszakoztak éppen a szakszervezetek nyomása kapcsán azok közül a munkáltatók közül, akik egyébként ezt a döntést fontolgatták.

Az ötödik kérdésem, hogy miért a minimálbér-emelést használják ürügyül az önkormányzatok további kivéreztetéséhez.

A hatodik kérdés, hogy miért tartják fenn a nemzetközi összevetésben is nagyon magas adóterhelést a minimálbéreseknél. Ugye, ha megnézzük az OECD-tagállamok között az átlagnál alacsonyabb, az átlag kétharmadánál összehasonlított adóterheket, akkor azt látjuk, hogy Magyarországon még mindig a harmadik legmagasabb az adóteher, és megint a munkáltatói terheket csökkentik, a munkavállalókét pedig nem. Tehát ezt az igazságtalan egykulcsos adórendszert nem gondolják-e felülvizsgálatra érdemesnek, hiszen akkor például a nettó minimálbér nem lenne ilyen megalázóan alacsony szinten.

A hetedik kérdés, hogy a katások száma csökkent-e, és ha igen, mennyivel csökkent a szigorítások hatására. Itt ugye, magyar kisvállalkozók tízezreit bélyegezték csalónak, és lehetetlenítették el, hogy egy kedvező adónemben adózzanak. Az a kérdés, hogy tervezik-e valamiféleképpen orvosolni ezt a problémát.

A nyolcadik kérdés az álláskeresői járadéokra vonatkozik, annál is inkább, mert átment az a népszavazási kezdeményezés Karácsony Gergelynek, amely az álláskeresői járadék időtartamának meghosszabbítására vonatkozik. Jelen állás szerint legfeljebb 3 hónapig lehet igénybe venni ezt a juttatást, miközben az álláskereső átlagos ideje 14,6 hónap; a kettő közötti különbséget zongorázni lehetne. A kérdés tehát, hogy elébe megy-e a kormány a várható népszavazási bukásnak, és tervezi-e még tavasz előtt az álláskeresői járadék időtartamának a meghosszabbítását.

A kilencedik az iskolabuszprogrammal kapcsolatos kérdés. Majdnem pontosan három éve, hogy önök - több miniszter társával - meghirdették azt az iskolabuszprogramot, amely egyszerre segítené a családok mindennapi életének a szervezését, a forgalomcsökkentést és ezen keresztül nemcsak a forgalmi dugók visszaszorítását, hanem a légszennyezettség javítását is. Azt ígérték, hogy már 2019-ben elindul Debrecenben, Kecskeméten és Budapesten a II. kerületben - az ön választókerületében - ez az iskolabuszprogram. Ugye, most 2021 végét írjuk: se híre, se

hamva. Miközben éppen az ön nyilatkozatai alapján ez a magyar buszgyártásnak is jót tett volna, és azt állították akkor, hogy a magyar gazdaság, nyilván benne a költségvetés készen áll arra, hogy egy ilyen volumenű programot megvalósítson, ami egyébként az oktatáspolitikának is egy fontos eszköze lenne.

A tizedik kérdésem pedig: ugye, ön miniszterként lett kinevezve több olyan kuratóriumnak az elnökévé, amely ingyenesen vesz át, szerez meg és bitorol állami vagyont. A Klebelsberg-kastélyt, az Óbudai Egyetemet vagy római-parti ingatlanokat sok tíz milliárd forint értékben gyakorlatilag örökre az ön és kuratóriumi társai hűbéri kezelésébe adták a törvény erejével, nyilvánvalóan alkotmányellenesen. Az a kérdés, hogy ön hogyan éli meg ezt az orgazdaságot tulajdonképpen, és hogy ez valamiféle ellencsapás-e, a II-III. kerület kirablásával próbálnak bosszút állni a kerület polgárain, hiszen nem áll már ki eléjük és nem méretteti meg magát a választáson; tehát miközben levonul a színről, még azért összepakolja és viszi magával a nemzeti vagyonnak az odaeső részét is.

Kíváncsian várom válaszait, miniszter úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyben örömet fejezi ki a bizottság elnöke, hogy ez egy szakbizottság, és a jelzők, minősítések terén azért egy szakmai medernek a közvetlen közelében tudunk maradni; ezt kívánom a következő szót kapó képviselőtársaknak is. Bár biztos vagyok benne, hogy ilyen határfeszítés Bányai Gábor alelnök úr részéről elképzelhetetlen. Parancsoljon, alelnök úr! Öné a szó.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem reagálok az előbb elhangzott tíz kérdésre és a minősítésekre, ezt majd a miniszter úrra bízom; szerintem ezt megoldja.

ELNÖK: Bár ez nem az a műfaj, de erre is módja van alelnök úrnak - korlátozva nem lesz benne. *(Derültség.)*

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a segítséget, elnök úr.

Én egy prózaibb kérdést tennék fel, hiszen a legutóbbi bizottsági ülésen - vagy kettővel ezelőttin, bocsánat - a tavalyi költségvetési törvény végrehajtásáról szóló vitában elhangzott ellenzéki többségi véleménnyel kapcsolatban fölszóltam, és akkor is, mondjuk azt, hogy csúsztatásnak minősítettem azt az ellenzéki véleményt az államadóssággal kapcsolatban, hogy itt valamiféle összeomlás lenne, és a szokásoknak megfelelően mindenfajta rémhírterjesztést folytattak képviselőtársaink. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak akkor elmondottam, hogy a mi ismereteink szerint az államadósság alakulásában van egy óriási különbség a 2008-as pénzügyi-gazdasági világválsághoz képest. Itt a kormány a mi ismereteink szerint fejlesztési hitelekkel vett fel nagymértékben, amiről, ugye, feltételezzük, hogy ha fejlesztés, akkor annak van megtérülési mutatója, ideje, és így annak a visszafizetésére több a garancia, mint ha az állampolgárokkal, mondjuk, csak elfüstölnénk együtt a tízmilliárdokat, ahogy ez történt 2004-2010 között. Úgyhogy az a kérdésem, hogy amit a polgári kormány az elmúlt tizenegy esztendőben hitelként felvett az ország finanszírozására, fejlesztések finanszírozására, abban körülbelül milyen arányokat lehet találni, tehát fejlesztési célra, költségvetésihiány-pótlás céljára.

S csak egy megjegyzés. Igaz, akkor is a jegyzőkönyvnek mondtuk csak, mert sokan erre nem kíváncsiak: a 2020-as költségvetési hiánnyal megegyező mértékű volt tavaly az egyébként korábban felvett hiteleknek az évi törlesztési főösszege, talán

egy pár milliárd forint eltérésről lehet beszélni a hitelek javára. Tehát egészen jó lenne a helyzet, ha mondjuk, az örökség nem lett volna olyan terhes 2010-ben.

Azt viszont jelzem, nem bírom ki, hogy kicsit ne kérdezzek vissza Tordai Bence felé. Az elmúlt két évben képviselőtársam merre élte mindennapjait? Biztosan nem volt, mondjuk, túl közel az országhoz, ha elfelejtette, hogy az elmúlt évben ránk is ránk tört a pandémia. De azért gondolom, tudja, hogy az ország most is küzd ezzel a betegséggel, és tudja azt is, hogy a gazdaságban mekkora léket vert ez az elmúlt másfél-két esztendő. Ha kérhetem, amikor olyat állít, hogy az ország fejlődésben és mindenben szinte a béka feneké alatt található, és hogy egy katasztrófa, ami itt történik, akkor ne felejtse el, hogy az egész világ nagy részén - talán Kínát kivéve - küzdenek ez ellen a koronavírus nevű akármilyen ellen, ami itt létezik. És azt is tisztelettel kérem, hogy amikor ilyen számokat varázsol ki a varázscilinderéből, akkor azt azért vegye figyelembe, hogy az ön szavára nagyon sokan figyelnek - bár ennek nem annyira örülünk (*Derültség.*) -, és mivel félre lehet vezetni nagyon sok embert az ilyen mondatokkal, ezért egy parlamenti képviselőtől nagyobb önmérsékletet kérnék.

Bocsánat, elnök úr, hogy megfeddtem a képviselőtársamat. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérem képviselőtársaimat, hogy egymás tartózkodási helyét ne vizslassuk és ne vizsgáljuk. De egyébként köszönöm a belátást minden képviselőtársamnak. Szerencsére ebben a szaktanácsban minden kérdés elhangozhat, de azokat azért úriemberekhez méltó módon tesszük fel egymásnak.

A következőkben a jelentkezési sorrend alapján Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársamé a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr, Államtitkár Úr és Képviselőtársaim! Én azt gondolom, attól függetlenül, hogy egy szaktanácsban vagyunk, de mindannyian politikusok vagyunk, és ezt nem tudjuk kikerülni.

Bányai Gábor képviselő úrra reagálnék legelső sorban, és utána feltenném a kérdéseimet. Igen, tudjuk, hogy járványhelyzet van, lassan két éve, nemcsak a világban, hanem Magyarországon is. De azt a kritikát engedje meg, hogy a negyedik hullám felfutásában nem látjuk a szükséges járványügyi intézkedéseket a kormány részéről. Egy olyan egyszerű döntést nem tud a kormány meghozni, hogy kötelezővé tegye mindenhol a maszkviselést. Nem értjük, hogy azokat a sikeres járványkezelési eszközöket, amelyeket alkalmaztak a világban, akár még Magyarországon is, és amelyet a szakma már majdhogynem ordítva követel, nem tudja ez a kormány most meglépni. Tudjuk, hogy miért, de nem teszi meg.

Miniszter úrhoz intézném a kérdéseimet. Legelőször is, hogy 2017-től 2020-ig 27 százalékról 15,5 százalékra csökkentették a szochót, és 2022-ben 11,5 százalékra csökken. Azt mondhatnánk, hogy mindenféle adóteher csökkentése pozitív intézkedés lehetne. Csak én azt a kérdést szeretném feltenni, hogy a munkáltatók adócsökkentése mellett a munkavállalók adócsökkentése mikor fog megtörténni. Mert most azt látjuk, hogy körülbelül háromszor annyi adóterhe van egy munkavállalónak, mint a munkáltatónak. Hát, ez nem igazán munkavállaló-barát intézkedés!

Még a szocho kapcsán: miniszter úrnak mi a véleménye arról, hogy a központi költségvetésnek egyre nagyobb mértékben kell kipótolnia a nyugdíjak finanszírozását, pontosan ennek a bevételkiesésnek a kapcsán?

Miniszter úr elsorolta, hogy hány száz milliárd forintot fognak most a családoknál hagyni, a fiatalok szja-mentessége, a munkavállalók adócsökkentése, a vállalkozók adócsökkentése által: ez körülbelül 2000 milliárd forint, ahogy ezt így

összedobtam, 1910 milliárd forint. Hol van ennek a költségvetési lába? Vagy mondhatjuk azt, hogy egy választási költségvetésről beszélünk? Mert ha fordított esetben lennénk, vagy ha azt nézzük, hogy a gazdasági világgazdaság 2008-ban mit eredményezett, akkor még ellenzékben nagyon tudtak kiabálni, ha pozitív intézkedést hozott az akkori kormány, hogy az választási költségvetés, elengedik a költségvetési hiányt, egye fene, jön a választás, meg kell nyerni a választást, és nincs az a pénz, ami erre nem lenne elegendő.

Nagyon fontos lenne, mivel önök folyamatosan a CSOK-programmal meg a lakásépítéssel példálózna, az építőipar felfutásával, nagyon jól tudják, hogy az idén az építőipari termékek ára több esetben is a 60-100 százalékot is megugrotta, és pont a napokban jelent meg az a hír, hogy erre az emelkedésre a jövő évben plusz 20 százalékos áremelkedést várhatunk januártól. Nagyon-nagyon sok állampolgár keresett meg, hogy nem tudják befejezni a lakásépítést; mondjuk, egy 40 millió forintos költségvetésből felépítendő lakás lassan 70-80 millió forintnál jár. Több esetben saját választókerületben is van, ahol nem tudják befejezni, pontosan a drágulás miatt. Orbán Viktor és kormánya, az önök kormánya ígéretet tett, hogy itt is beavatkozás fog történni - semmi nem történt. Ugyanúgy elszabadultak az árak, ugyanúgy növekedik az építőiparban az építőanyagok ára, és mondom, már most 20 százalékos emelkedést ígértek januártól. Nagyon-nagyon súlyos következménye lehet ennek az emelkedésnek. *(Gelencsér Attila megérkezik az ülésre.)*

A következő kérdés, amit már Tordai képviselőtársam is említett, hogy azt azért látjuk, és Magyarországon élünk mind, hogy az az infláció, és amit az infláció okoz, az minden magyar állampolgárt érint. Többször elmondtuk az elmúlt hetekben, hogy az alapvető élelmiszerek árát hogyan kellene csökkenteni, meg hogy hogyan viszi el akár a nyugdíjmelést, akár a béremelést rögtön az infláció, mivelhogy mind tudjuk, hogy Magyarországon az élelmiszereknek, magának a rezsinek a finanszírozása a legnagyobb probléma, a fizetésünk, a nyugdíjak nagyobb részét ez viszi el, és toronymagasan vezetünk ebben a környező országokhoz képest. Tesz-e valamit a kormányzat, hogy ezt a helyzetet mérsékelni tudja?

Egy személyes kérdésem is van miniszter úrhoz. Jóban van-e már Matolcsy Györggyel? Mert azért döbbenet látjuk azt a cicaharcot - ha nevezhetjük így -, ami itt hónapok óta tart, és nem gondolnám, hogy két ilyen komoly beosztású embertől ezt kellene olvasnunk hétről hétre, hogy hogyan hazudtolják meg egymást, vagy hogyan ártanak a magyar gazdaságnak azzal, amit nyilatkoznak. Jó lenne, ha ezt a konfliktust minél hamarabb tudnák rendezni.

Néhány ilyen fontos kérdés még, hogy a közigazgatásban sok esetben az illetmények számításának az alapja még mindig a 2008 óta változatlan 38 650 forintos illetményalap, a mai napig ebből számolják a jövedelmüket. Tervezik-e ennek az összegnek az emelését?

És nagyon fontos lenne, amikor az ágazatokban megbecsülésről beszélünk, hogy a kutatás-fejlesztésre, tanárok és egyetemi tanárok fizetésére vonatkozó európai statisztikákban az utolsó sorban kullogunk. Mikor fognak erre az ágazatra egy komolyabb béremelést szánni, és azt mondani, hogy most már tényleg a kutatás-fejlesztésre és az egyetemi tanárok fizetésére többet fognak szánni? Pontosán ideje lenne.

S még a bérekkel kapcsolatban egyetlenegy kérdése. A miniszterelnök közösségi oldaláról értesülhettünk arról, hogy az országban jövőre 21 százalékkal nő az ápolónők, 20 százalékkal a bölcsődei dolgozók, a szociális dolgozók, a kulturális dolgozók, valamint 10 százalékkal a pedagógusok bére. Ágazaton belül miért kell ilyen feszültséget kelteni? És ön szerint rendben van-e a pedagógusok 10 százalékos bérnövekedése?

Köszönöm szépen, és várom a válaszát miniszter úrnak. Köszönöm a türelmet, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szatmáry Kristóf alelnök úré a szó, utána Molnár Gyula alelnök úr következik majd. Parancsoljon, alelnök úr!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. A bizottsági ülés komolyságát megőrizve, azért annyit engedjenek meg itt az előbbi felszólalásokhoz, hogy én rájöttem, Tordai képviselőtársam alapvetően szakmát tévesztett. Leginkább ahhoz tudnám hasonlítani, hogy egyfajta science-fiction–pszichotriller forgatókönyvíróknak kellett volna állnia, mert egy napfényes délutánból is képes olyan víziókat fölvezetni, ami mindannyiunk számára hátborzongató. Megint csak összehasonlítás kérdése, ne értse félre, képviselő asszony, nem dicsérni szeretném, de az ön hozzászólása szakmailag megalapozott hozzászólás volt Tordai képviselő úréhoz képest.

ELNÖK: Képviselőtársaim nyugodtan dicsérhetik egymást (*Derűtség.*), de a személyeskedést viszont tartsuk mederben! Köszönöm.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Igen. Tordai képviselő úrnak csak azt tudnám javasolni, hogy ebben a vizionált forgatókönyvírásban úgy tudná még sötétebbre vázolni a képet, ha elképzeli, mi lenne ezzel az országgal, ha az önök koalíciója kormányozta volna az elmúlt két évben. Valószínűleg az oltásban még valahol 30 százalék körül tartanánk, valószínűleg hetente változtattuk volna a lezárásokat és a korlátozásokat, és a gazdasági számaink köszönőviszonyban nem lennének azzal, ami most van.

De hogy visszakanyarodjunk a valósághoz, én képviselőtársamnak azt javasolnám, hogy egyszerűen nézzük meg a számokat meg a tényeket. Ha az elmúlt két év válságkezelésével lennének problémái - természetesen minden válságkezelést lehet jobban csinálni, mert nincs olyan a világon, amit ne lehetne jobban csinálni, mint ahogy csinál az ember -, akkor javasolnám összehasonlítani a 2008-2009-es időszak nagy, globális válságával, és azzal, ami abból Magyarországra következett: adóemelések kontra adócsökkentések; a mostani válságkezelésben bizonyos társadalmi csoportok jövedelemviszonyainak megőrzése kontra a 2008-as válságban a „mindent elveszünk”; a piacról való finanszírozás kontra IMF-hitel. És hosszan lehetne sorolni azokat az óriási különbségeket, amelyek alapvetően egy baloldali válságkezelés összehasonlítható távlatában vannak a mai eseményekhez, azzal, amit az elmúlt időszakban a kormány tett. Tette mindezt úgy egyébként, ami talán itt miniszter úr beszámolójából is kitűnik, hogy Magyarország azon kevés országok egyike, amelyik gyakorlatilag egy év alatt visszakapaszkodott arra a növekedési ütemre, amelyet ez a globális válság okozott, illetve ennek a hazai hatásaként elért, mindezt azzal számolva, hogy a baloldali válságkezelés után ehhez három-négy év volt szükséges. De úgy, hogy egyébként 2021-ben még két pandémiahullám átment az országon, egyrészt tavasszal, meg most is. Mindezek fényében tehát igazából nem válság utáni időszakról beszélhetünk gazdasági szempontból, de gyakorlatilag egészségügyi szempontból, pandémia szempontjából meg a válság adott továbbra is sajnos. Ez szerintem tovább emeli azokat az értékeket, amelyeket a magyar gazdaság föl tud mutatni.

Tisztelettel miniszter úrnak szeretném megköszönni a beszámolót. Két rövid témára szeretnék esetleg rákérdezni miniszter úrnál.

Elhangzott itt - és vállalkozásfejlesztési bizottsági ülésen vagyunk - ez a „kanyarban előzés” esete, ez az öt helyvel való előrelépés a versenyképességi

rangsorban. Ugye, itt mindenki kicsit előretéknél és a jövőre kíváncsi. Miniszter úr említette ezt a 600-700 milliárdos adócsökkentést, ami a vállalkozásoknál a jövő évben megvalósulhat, figyelemmel arra, hogy egyébként más intézkedések is a versenyképesség javítása felé mutatnak, hogy mi az, ami a tendenciákból a 2022. évre esetlegesen várható. Miniszter úr itt részben említette az uniós forrásokat. Maguk az uniós források is komoly lökést adhatnak az előttünk álló időszakban - ha esetleg erről hallhatunk valamit.

S részben ezzel összefüggésben, ami a hazai vállalkozások számára az adókönyvet, a hitelkönyvet, minden egyéb mellett a legfontosabb, ez a belső fogyasztás kérdése. Arra vannak-e már esetleg valamennyire elmondható számok, hogy az az óriási többletforrás, ami a nyugdíjasoknál, a családoknál és az állampolgároknál az intézkedések miatt ott marad, ez a belső fogyasztás tekintetében mit jelent, hiszen ez igazából a hazai vállalkozásoknak az első számú bevételi forrása.

S talán még egy téma van, amit egyébként képviselő asszony is említett. Érdemes az inflációról beszélni, de én az inflációnak arról az összefüggéséről kérdezném miniszter urat, hogy itt alapvetően külső, döntően külső és az én tudásom és ismereteim szerint kisebb részben belső okai vannak ennek a korábbtól eltérő, magas inflációnak. Hogyan látja miniszter úr ezeket az arányokat? Illetve az az érdekes helyzet van, amire, azt mondom, különösen büszkének kellene lennünk - és itt még egyszer visszautalnék arra, hogy messze nem értek egyet Tordai képviselő úrral -, hogy egy globális inflációgerjesztő hatásnak, mint például a nemzetközi olajárnak egy lokális kezelése történik az árszabályozással, ami, azt gondolom, megint csak azt a képet vetíti elénk, hogy ahhoz, hogy ezt egy ország kormánya meglépje, nagy támogatású, stabil kormánynak kell lennie, hiszen ezek mind-mind gazdasági konfliktussal járnak, de ezzel döntően a hazai vállalkozásokat és a hazai lakosságot védik. Tehát ezeknek a globális tendenciáknak és a lokális kezelésüknek a problematikája az infláció összefüggésében, azt gondolom, mindenki számára tanulságos.

Még egyszer, azt gondolom, a Fidesz-frakció nevében is mondhatom, hogy egy jó válságkezelésen vagyunk túl, de a feladatok jelentős része még természetesen előttünk van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, a visszafogottságot is. Szeretném jelezni, hogy a bizottság elnöke megszállott science-fiction-rajongó; kérem, hogy a jelzők kiválasztásánál ezt vegyék figyelembe a későbbiekben, alelnök úr. *(Derűtség.)*

A következőkben Molnár Gyula alelnök úré a kérdés joga, utána pedig Hollik István képviselőtársunkat láttam jelentkezni, ő lesz a következő. Parancsoljon, alelnök úr!

MOLNÁR GYULA (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Megpróbálok én is rámenni Szatmáry alelnök úr dicséretére. *(Derűtség.)* Nagyon erős ilyenkor a készlet, hogy az ember valóban tíz-száz részletkérdésen tesztelje, hogy miniszter úr mennyire képes ezeket a folyamatokat átlátni, de én igazából egy globális kérdést szeretnék feltenni: mi lesz itt? Mire számíthatnak? Miben bíznak a következő esztendőkből? Mert ha szigorúan nézzük a helyzetet, akkor valóban van Magyarországon növekedés, láttuk a mai KSH-adatokat, de azért csökkenteni kellett a növekedési számokat, és azért annyira nem lehetünk erre büszkék.

Az infláció meghaladta a 6 százalékot, egyes becslések szerint elérheti a 7 százalékot is. Az uniós pénzek felét sikerült eddig kifizetni. A forint értéke az elmúlt időszakban továbbra is csökken. Az energiaárak emelkednek. S ahogy minden képviselőtársam helyesen megemlítette, mégiscsak egy járvány negyedik hullámának

közepén vagyunk, és azt gondolom, teljes egészében még mindig nem tudjuk azt megjósolni, hogy a gazdaság azon részére, amelyik a leginkább érzékeny munkaerő, bér és piac szempontjából, arra pontosan milyen végső hatással is lesz ez az elmúlt esztendő és ami még előttünk áll. S mindeközben azt látjuk, és ezt a saját tíz pontjában ön is sikerként könyveli el, hogy olyan dolgokat kell finanszírozni, amelyek egyébként tényleg vonzó és nagyon helyesnek tűnő célok, de mégiscsak elképesztő költségvetési vonzata van: a családi szja-visszatérítés mint ilyen jelentős dolog, a fiatalok szja-mentességének a kérdése, a hétvégén - gratulálunk az újraválasztott elnöknek - bejelentett 13. havi nyugdíj teljes összegének kifizetése, a hatósági ár bejelentése, aminek nyilván lesz a gazdaság szempontjából költsége. És mindeközben, ahogy az elején említettem, mégiscsak azért a növekedésnek ez az üteme valamennyire, úgy tűnik, gyengül.

Szóval, summa summarum, tényleg arra vagyok kíváncsi, miniszter úr, hogy ön, aki felelős az államháztartásért, a költségvetésért, adópolitikáért és tényleg mindazért, ami ebből a szempontból az alapját és a talpát jelenti annak, hogy ez az ország működjön - és most nem politikai, hanem egyéb értelemben -, ön jól alszik-e, nyugodt-e, és mire számít a következő esztendőben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A bizottság elnökét meghatja, hogy ennyire érdekli a bizottság tagjait egymás és miniszter úr hogyléte, jólléte. (*Derűtség.*) Az intelmeimet már elmondtam, ezeket megismételni nem kívánom. Éppen ezért Hollik István képviselőtársamé a kérdés jogja; egyben jelzem, hogy ha más képviselőtársban nincs ilyen indíttatás, akkor a sor végén a bizottság elnöke is feltenné a saját frakciója kérdéseit. Parancsoljon, képviselő úr!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én úgy gondolom, miniszter úr, az első szó mindenképpen a köszöneté kell legyen, hiszen egy évvel ezelőtt óta, amikor itt volt miniszter úr a meghallgatáson, egy nagyon fontos gazdaságfilozófiai fordulatot hajtott végre a kormány, hasonlóképpen ahhoz, ahogy az elmúlt tíz évben több ilyen is végrehajtott. Ugyanis ez volt az első olyan válság - amelyet most egy külső ok, a koronavírus okozott -, az első olyan gazdasági válság a rendszerváltás óta, amelyet a kormány nem megszorításokkal kezelte. Magyarország nagy balszerencséje az, hogy mindig akkor törtek ránk gazdasági válságok - valamikor ezt maga a kormányzat idézte elő; valamikor, 2008-09-ben ezt szintén külső körülmények okozták -, amikor mindig baloldali kormány volt, és mindig megszorításokkal próbálták azt kezelni. Most láthattunk egy olyan gazdasági válságot, amelyet a kormány nem megszorításokkal kezelte, és úgy látszik, a számok ezt támasztják alá, hogy a támogatásalapú válságkezelés sokkal sikeresebb tud lenni, mint a megszorításalapú válságkezelés.

Tordai képviselő úrnak azért szeretném jelezni, ha már Gyurcsány Ferenczel fogtak össze, hogy amikor térségi összehasonlításokat tesz, akkor legyen már kedves megnézni, hogy amikor baloldali kormány volt, és hogy egy egészen konkrét példát hozzak, például 2007-ben, amikor még a világgazdasági válság nagyon messze volt Magyarországtól, a világgazdaság pénzböszögben lubickolt, ahogy az őszi beszédben Gyurcsány Ferenc elmondta, Magyarországnak sikerült kevesebb mint 1 százalékos gazdasági növekedést felmutatnia. Tudja, képviselő úr - ha nem nyomkodná a telefonját... -, hogy mennyi volt akkor az EU átlagos növekedése? 3,1 százalék. A versenytársaink közül Szlovákiáé 10,8 százalék, Csehorszáé 5,6 százalék. A versenytársaink több kört vertek ránk akkor, és még az Európai Unió fejlettebb országai is gyorsabban fejlődtek, mint Magyarország. S mindezt úgy volt képes elérni az önök szövetséges, hogy a költségvetési hiány természetesen nem volt 3 százalék

alatt, egyik évben sem, amikor kormányoztak, és az államadósság akkor is nőtt, békeidőben, nem válságidőszak alatt.

Úgyhogy én azt gondolom, az ön által elmondottak alapján, ha elfogad tőlem egy tanácsot, azt azért mondanám, hogy veszélyes, ha a valóságot akarja a politikájához igazítani. Mi ezt éppen fordítva tesszük: a Fidesz-KDNP mindig a valódi problémákból indul ki, és a kormányzati intézkedések valódi, a vállalkozásokat, családokat érintő problémákat próbálnak megoldani. Egyébként valószínűleg itt a valósághajlítgatás és az ön pártjának a támogatottsága között lehet némi összefüggés, ezt azért szeretném megjegyezni. *(Derűltség.)*

S akkor egy konkrét kérdésem lenne, miniszter úr. Az is teljesen egyértelmű, hogy azért tudott a kormány egy támogatásalapú válságkezelést végrehajtani, mert nyilván az ön munkájának és a minisztériumnak is köszönhetően volt tartaléka Magyarországnak, stabil lábakon álltunk pénzügyileg. Tehát a koronavírus-válság előtt egy nagyon fegyelmezett fiskális politikát láthattunk az adócsökkentés politikája mellett, és az államadósságot is folyamatosan csökkentettük. Ahogy egyébként az összes többi államban, természetesen ezeket a szempontokat figyelmen kívül kellett hagyni a válság megoldása érdekében. De azt szeretném kérni, erősítse meg, hogy amikor ezt a koronavírus-helyzet, illetve az általa okozott gazdasági válság lehetővé teszi, akkor Magyarország vissza fog térni a fegyelmezett fiskális politikához és az államadósság csökkentéséhez, hiszen, azt gondolom, a gazdasági sikerek és a sikeres kormányzati politika alapjait mindenképpen ezek képezték. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, egyben azt is, hogy konkrét kérdésre tértünk rá egymás pártjainak közvélemény-kutatási adatok alapján történő vizsgálata helyett. Így ha további jelentkezés nincs, akkor magam is megosztanám a saját frakciómattal a kérdéseket.

Először is köszönöm miniszter úrnak azt, hogy általában érdemi és szakmai válaszok alapján tudunk diskurálni, éppen ezért én konkrét kérdéseket teszek fel; kérem, hogy erre konkrét, számszerű válaszokat adjon. Amennyiben pedig a kérdés pontosításra szorul, akkor várom majd az ezt illető jelzést, és természetesen pontosítom ezeket.

A gazdasági növekedés tekintetében helytállóak-e, miniszter úr, azok a méréseik, amelyek a két évvel ezelőtti adatsorokkal vetik össze a jelenlegi helyzetet? Azt látjuk ugyanis, hogy az első hullám után egy nagy gazdasági bezuhanás következett. Természetesen a visszapattanás mértéke minél nagyobb, én annak annál jobban örülök, de mégis, a két évvel ezelőtti helyzethez képest vizsgálva átlagosan azt látom, hogy 1, illetve még 1 százalékpontos növekedést tudunk kimutatni az elmúlt két esztendő során. Nem mondom azt, hogy ez európai összehasonlításban a legrosszabb, tehát nehogy ilyen „minél rosszabb, annál jobb” hangulata legyen ennek a kérdésnek, csak a 17,9 százalékos negyedéves adatot talán segít a koordináta-rendszerben elhelyezni, ha azt látjuk, hogy a két évvel ezelőtti teljesítményhez képest 1, illetve még 1 százalékpontos növekedés, ha ezt átlag tekintetében mérjük, tehát a bezuhanás utáni visszakapaszkodás tekintetében.

Szóba került az IMF-hitel, és ennek nagyon örülök, mert nem vagyok rajongója a korábbi IMF-hitelfelvétel módjának és egyáltalán a mikéntjének sem. Sőt, hogy mondjak jót is, én nagyon üdvözöltem, amikor Magyarország adóssága egyre inkább a lakosság kezében kezdett kikötni. Éppen ezért lepődtem meg azon, hogy az elmúlt hónapok devizakötvény-kibocsátásai során volt olyan kettő naptári nap, amikor az IMF-hitel nagyságrendjének a felét sikerült hitelként felvenni Magyarországnak. Érdeklődöm, hogy mi volt ennek az oka. Nyilván az egyik miniszteri válasz az lesz, ami az interjúban már elhangzott, miszerint hitelkiváltó ügyletekről volt szó, és úgy

gondolják, hogy kedvezőbb konstrukciókban lehet most devizában eladósodni, mint ahogy a korábban fennálló hitelek terheket jelentettek az ország számára. De nem érzi-e az eddigi kommunikációs vonalvezetésbe nagyon nem odaillőnek azt, hogy két naptári nap alatt az IMF-hitel felének megfelelő nagyságrendet - ugye, számoljunk 3500 milliárddal az IMF-hitel esetében, ennek nagyságrendileg a felét - devizakötvénykibocsátással sikerült behozni? Még egyszer mondom, ez egy gazdasági szakkérdés, ami vitaképes, éppen ezért érdekel az indoklás, hogy vajon mi indokolta ezt az eddigi cselekvési ábrába nem illő lépést.

Az államadósság tekintetében hosszú szakmai diskurzus folyt. Engem az érdekel leginkább, hogy az államadósság-menedzsment terén tervez-e bármilyen változtatást a kormány.

Én 2010 óta vagyok országgyűlési képviselő, és azt látom, hogy az akkori költségvetési vitában nagyjából ezermilliárdos nagyságrend volt csak a kamatterhek törlesztési kötelezettsége. A mostani költségvetésekből megint csak ezt látom, az utóbbi években 900 és 1250 milliárd közötti kamattörlesztési volumen jött szembe minden egyes költségvetési időszakban.

Az első években a miniszter úr és szaktársai azzal próbáltak bennünket nyugtatni, hogy majd a magyar gazdaság kinövi ezt az adósságtömeget, és egyre kisebb terhet fog jelenteni a kamatok törlesztése. Mi mégis azt látjuk, hogy a költségvetésben hasonló nagyságrendű, ezermilliárdos nagyságrendű kamattörlesztés jött szembe. Nagyon örülök annak, hogy például a brit gazdákat már nem támogatjuk brit visszatérítéssel, több pénzzel, mint amennyi az egész Bethlen Gábor Alapba ment, mert volt ilyen költségvetési éve is Fidesz-KDNP-nek. De azért nagyon érdekelne az, hogy van-e elképzelés az adósságmenedzsment megváltoztatása tekintetében, magyarul: mikor fogja Magyarország kinöni, maga mögött hagyni ezt az évente ezermilliárdos terhet? Ez három darab országos bérlakásprogram ára évente, csak hogy érzékeltessük a volument.

Az is látható, hogy válaszokat igényel a forint/euró árfolyam elképesztő mozgása. Én azok közé tartozom, akik úgy gondolják, hogy a kormány nem tevőlegesen rontja a forintot, hanem asszisztál a forint tudatos rontásához, és ezt végezheti persze a Magyar Nemzeti Bank is. Alapvetően azt látom/látjuk, hogy a multi cégekkel kötött stratégiai megállapodások egyik fontos pillére és nagyon nagy haszna a multi cégek számára, hogy a gyenge forint által extraprofitra tehetnek szert, és úgy látjuk, hogy Magyarország Kormánya asszisztál ezen folyamatokhoz. Jól gondolom, miniszter úr? Vagy pedig más jelenség áll a mögött, hogy minden kísérlet ellenére a forint árfolyama a 260 forint környéki, több mint tíz évvel ezelőtti szintről most már 370 fölé romlik, és ki tudja, hogy hol a vége.

Az is látható, hogy a 6 százalékos inflációval szembeni alapkamat-emelési kísérletek a maguk kárát elvégezték és okozták: nemcsak a klasszikus devizahitelek, hanem a forintosított volt devizahitelek is elkezdtek törlesztőrészlet szintjén emelkedést mutatni. Tehát nő a havi teher, ugyanakkor az infláció nem csökken mérhető mértékben. Itt, miniszter úr, az a kérdésünk, hogy meddig tervezik a kamatemelési periódust, nyilván az MNB fogja ezt kivitelezni, tehát nem önök az eszmei szerzők, de meddig tartják szükségesnek azt, hogy az MNB a kamatemelési periódust folytassa, akár havi szinten hozzányúljon ehhez. Mitől várják azt, hogy ez a rekordernek tűnő infláció legalább a robbanás tekintetében megálljon?

Ugyanígy a benzinár tekintetében is nagyon fontos az önök jövőbeni terveiről hallani. Az én politikai közösségem azok közé tartozik, akik a benzinár befagyasztását javasolták, de nem a teljes körű megoldásként, miniszter úr, hanem horvát mintára egy olyan tüneti kezelésként, amely addig használható és addig érvényes, amíg a normális piaci eszközöket kidolgozzuk. Én nagyon nem vagyok egyébként befagyasztáspárti,

hogya mondjuk, albérletárakról van szó, és vitatom azt, hogy a berlini albérletár-befagyasztás bármilyen hosszú távú érdemi eredménnyel járt volna. Itt természetesen támogatom a benzinár befagyasztását akkor és amellet, hogy azért itt a jövedéki adó, illetve a benzin áfatartalma tekintetében komoly teendője lenne a kormánynak.

Nem akarok önnel szemben inkorrekt lenni és mondjuk a 2005-ös nyilatkozatait idézni, amivel egyébként egyetérték, hogy bizonyos benzinár felett be kell avatkozni a folyamatokba. Valószínűleg azt fogják válaszolni számomra, hogy a jövedéki adónak van egy elvárt uniós mértéke, ez ezer literenként megadott euróban mért összeg, ha ezt most átszámolja a miniszter úr, az jön ki, hogy 129 forint kéne hogy legyen a jövedéki adó, miközben 120 forintról beszélünk a benzinárban. Én nem szeretném, hogyha ezt az újabb emelést önök végrehajtanák. Itt végre egy értelmes háborúra van lehetőségük - a háború idézőjelben értendő természetesen - az Európai Közösséggel. Önöknek azért kellene most küzdeniük, hogy ne nyereszkedjen az állam, egy liter benzin árából az ár felét ne vigye el adó formájában, csökkentse a jövedéki adót, és kezdjen tárgyalásokba annak érdekében, hogy a benzin áfatartalma is alacsonyabb kulcs alá eshessen. Hogy átmeneti időre vagy hosszú távon ez megint csak egy legitim vitaalap, ugyanakkor ezeket vitákat szerintem le kell folytatni.

Az is választ igényel, hiszen szóba került itt egészségügyi kérdés, hogy hogyan értékeli a miniszter úr azt a lépést, amikor Magyarország külügyminisztere kiáll és bejelenti, hogy az adófizetők pénzéből egy magánkórházat, magánintézményt támogatnak, és ennek az építéséhez járulnak hozzá. Nem azt mondom, hogy a költségvetés ettől az összegtől fog megremegni, amivel egy magánkórházat támogattak, itt filozófiai problémám van: amíg az állami egészségügy olyan állapotban van, amilyenben, addig nagyon nehezen tudjuk elfogadni, hogy az adófizetők pénzéből bármennyit az amúgy szükséges és reményeim szerint jól működő magánszektorra fordítsanak. Úgy gondolom, hogy ez egy neoliberális kegyetlenség felé mutató lépéssorozat első lépése lehet. Én kérem, hogy gondolják át ezt a dolgot, fontolják meg, hogy továbbmennek-e ezen az úton! Nem hiszem, hogy egy magát nemzeti érdekeket képviselő kormány ennyire direkt módon nyithat az adófizetők pénzéből a magánszektor felé. Kérem, hogy forduljanak meg ezen az úton!

Azt is látnunk kell, mert szóba került a lakhatási tematika - és ez már az utolsó előtti kérdés az én tíz kérdésemből. A lakhatási tematika tekintetében azt látjuk, hogy a Fidesz-KDNP a magyar fiatalok és a kisebb pénzüek ellen egy nagyon csúnya háttérű merényletet követett el a lakáscélú előtakarékoság állami lábának megszüntetésével. Csak hozzávetőlegesen, miniszter úr, itt szóba került ez a 2000 milliárd forint környéki összeg, ennek kevesebb, mint az egytizedéről beszélünk a tekintetben, hogy magyar emberek lakáscélra támogatott módon tudjanak előtakarékoskodni. Ők azok a polgárok, akiknek nincs annyi anyagi tartalékuk, hogy mondjuk egy bankhitel önrészeivel besétáljanak a bankfiókba, és részletre vásároljanak egy házat. Ide sorolandók a társasházak is, akik egy egyszerű kazáncseréhez ltp-vel - lakáscélú előtakarékoság állami támogatásával - hatékonyan tudtak takarékoskodni, most fejlesztések kerülnek későbbre emiatt.

Nem vagyok adott esetben a Fundamenta és hasonló cégek nagy rajongója sem, tehát a működési modell nyilván átalakítható, felülvizsgálható. Amit nehezen tudok elfogadni, az az, hogy Magyarország kormánya megszüntette a lakáscélú előtakarékoság állami támogatását, ígérte helyette a NOP-ot, a lakáslottót, egyebet, amelyek vagy nem jöttek létre vagy nem érnek el mérhető számú embert, és nem rakott a helyére semmit. Önmagában az, hogy adott esetben kedveznek az önálló lakásvásárláshoz, és itt elérhető bizonyosfajta támogatások, nem nyújtanak üzenetet azok számára, akik adott esetben még a bankhiteles létet sem tudják elérni, hiszen nincs ennyi összetakarékoskodott pénzük, viszont szeretnének takarékoskodni,

havonta akár csak 15, 25 vagy 30 ezer forinttal, tőlük ezt a nagyon komoly lehetőséget elvették.

Ugyanehhez a kérdéskörhöz kapcsolódik, hogy látható módon nem tervezik az átfogó bérlakásprogram kimunkálását, ez talán azért 11 év alatt kiderült. De mi alapozza meg azt az elgondolásukat vagy világlátásukat, miszerint csak az önálló ingatlantulajdon megszerzése az, ami érdekli a magyar embereket? Ha önök egy telefonos közvélemény-kutatás során felteszik a kérdést, hogy kedves magyar ember, inkább önálló ingatlanban szeretsz lakni vagy inkább albérletet szeretnél, persze, hogy mindenki azt fogja válaszolni, hogy közelebb áll a szívéhez egy önálló tulajdon. De élnek Magyarországon milliók, akik számára ez nem elérhető perspektíva, és én úgy gondolom, hogy a támogatási rendszer nekik is kell hogy ajánlatot mondjon és nekik is kell hogy szóljon. Én nem zárnék ki ebből senkit. Most viszont kizáratik a támogatási rendszerből az, aki mondjuk, megfizethető bérleményre vágyik, mert nincs több pénze, nincs több kerete.

Utolsóként nagyon fontos beszélnünk az élelmiszerárfáról, hiszen az utóbbi időszakban nagyon sok elemző cikk jött ki azt elemezve, hogy a toastkenyértől kezdve a vöröshagymáig számos alapvető élelmiszer vagy áruféleség az írországi boltokban, üzemegekben adott esetben olcsóbb, mint Magyarországon. Írországból látunk olyat is, hogy alapvető élelmiszerek, kenyér és cukor tekintetében még 5 százaléknál alacsonyabb áfakulcsok is szembejönnek, tehát nagymértékben támogatják az alapvető élelmiszerek beszerzését egy olyan országban, ahol az átlagos bérszínvonal több mint négyszer magasabb, mint a nálunk kimutatható. Elképesztő disszonancia ez, miniszter úr, hiszen adott egy bérekben mért különbség, különbség van az áfakulcsokban is, és bizonyos áruféleségek ezek után a sokkal kevesebb bevétellel rendelkező magyar család számára drágábbak, mint egy ír ember számára, aki betér a boltba és bevásárol.

Mi tehát egyértelműen arra teszünk javaslatot, hogy az alapvető élelmiszerek teljes spektruma terén legyen 5 százalék az áfa, és megfelelő monitoringrendszerrel szavatolják azt, hogy ebből árcsökkenés is lehet. Tudom, hogy az alapvető élelmiszerek egy része, talán 10 százaléka tekintetében már bekövetkezett áfacsökkentés, volt, amikor ez árcsökkenéssel járt, volt, amikor egyáltalán nem; három sikeres esetet tudunk felsorolni az elmúlt tíz évből, amikor az árak is csökkentek. Megvannak a piaci eszközei annak, hogy mindenhol és garantáltan árcsökkenés következzen be az áfacsökkentés után.

Azt látjuk viszont, hogy meglenne ennek a költségvetési forrása is, hiszen ha a miniszter úr megvizsgálja az MNB kimutatásait az önök adóügyi bevételi várakozásaiból 2021-et illetően és hogy mennyi valósult meg ebből, akkor azt látja, hogy több százmilliárd forinttal több adót tudtak beszélni idén, mint amennyit beszélni terveztek. Ez a több százmilliárdos különbség az áfa tekintetében szeptember végéig csak százmilliárd, de hogyha más adófajtákat is ideértünk, akkor bizony kiderül az, hogy benn van a kasszában az alapvető élelmiszerek áfatartalma csökkentésének a teljes költsége, csak ezt nem erre költik. Adódik tehát a kérdés, miniszter úr: nyitottak-e az irányban, hogy az alapvető élelmiszereket könnyebben tudják megvásárolni a kispénzű magyar emberek, hiszen úgy gondolom, hogy a válság időszaka leginkább őket sújtotta.

Ez tehát részemről is tíz kérdés volt. Várom érdemi válaszait.

Érdeklődöm, hogy további, kérdésre vonatkozó igény megfogalmazódott-e. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nem, úgy nagy tisztelettel megadom a szót a miniszter úrnak, parancsoljon!

Varga Mihály válaszai

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Ha megengedi, önnel kezdem, fontossági sorrendben.

ELNÖK: Megtisztelő.

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Friss még az élmény a kérdései alapján. Megjegyzem, ez utóbbi majdnem pontosan szó szerint megegyezett azzal a kérdéssel, amit Tállai András kollégámhoz intézett a parlamentben, de nem baj, ismétlés a tudás anyja.

ELNÖK: Értékeli az ember a miniszteri figyelmet. *(Derültség.)*

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Figyelünk, elnök úr, figyelünk! Tehát az a jó hírem van, hogy én is ugyanazt a választ tudom önnek adni, mint amit Tállai András kollégám adott.

Az alapvető élelmiszerek tekintetében a kormány már eddig is lépett, és mindig mérlegeljük a további lehetőségeket - emlékszik rá, számtalan kérdést kaptam öntől én is ebben a tárgyban -, tej, tojás, csirkehús, sertéshús, halhús, tehát néhány olyan alapvető terméknek az árát csökkentettük már az áfán keresztül, ami alapvető élelmiszernek tekinthető. Tehát a sort lehetne folytatni, és itt mindig eljutunk addig a pontig, hogy egyrészt mi minősül alapvető élelmiszernek, kettő: ennek a kormánynak az adópolitikája eltér az előző kormányok adópolitikájától. Mi azt gondoljuk, hogy a munka és a jövedelem adóterheit csökkenteni kell, és egyébként a közösségi kiadásainkhoz szükséges forrásokat - egészségügy, oktatás, honvédelem, közbiztonság és így tovább - pedig a fogyasztási típusú adókon keresztül kell biztosítani. Ez az alapvető adófilozófiai eltérés önökhöz képest.

Önök, bocsánat, nem önök, mert ön még nem volt kormányon, de az önökkel szövetséges erők, Gyurcsány Ferenc, akinek a jóváhagyásával tud majd elindulni ön is egy körzetben, ha elindul *(Derültség a kormánypárti képviselők körében.)*, szóval teljesen más adópolitikát vittek. Az 2008-hoz vezetett, amikor a magyar állam csődbe ment, ezt mondjuk ki nyíltan, a piacról nem tudták finanszírozni a lejáró adósságszerkezetet, és ezért kellett az IMF-hez fordulni. Tehát azt gondolom, már kipróbáltuk azt az adórendszert, nem működött, az a progresszív típusú adó, amit néhány ellenzéki képviselő most is követelni szokott. Az az adókulcsrendszer, amit mi itt felállítottunk a társasági adónál, az egykulcsos jövedelemadónál és így tovább, úgy tűnik, hogy működik, hiszen 2018-19-ben, a válság előtti években Európa második legmagasabb gazdasági növekedését tudtuk fölmutatni. Tehát én azt gondolom, hogy azt, ami kipróbált és működik, kár lenne elvetni, ami pedig nem működött, kipróbálhatjuk újra, csak nem biztos, hogy más eredménye lesz, mint korábban.

A két évvel ezelőtti állapothoz való viszonyítás. Van, ahol van értelme, van, ahol nincs értelme. Ha arról beszélünk, hogy mely országok érték el az Európai Unión belül már a járvány előtti gazdasági teljesítményüket, ott van értelme erről beszélni, és Magyarország azon szűk csoportba tartozik már - kilenc ilyen ország van egyébként -, amelyek elérték ezt a teljesítményt. A bennünket nagyon gyakran kioktató holland kormány a holland gazdaságnál még nem tudta elérni ezt az eredményt, vagy még Németország sem érte el a járvány előtti gazdasági teljesítményének a szintjét. Tehát azt gondolom, hogy van mire büszkének lenni, és Magyarország ebbe a szűk csoportba tartozik, tehát van arra sansz, hogy azt a növekedési lendületet visszanyerjük, ami a járvány előtti időszakot jellemezte.

A devizahitel kérdése. Nem tudom, hogy most pro vagy kontra szolt a devizahitel mellett. Én azt gondolom, hogy van egy működési biztonsága az országnak. Magyarország természetesen folytatja az egyeztetéseket az Európai Bizottsággal a helyreállítási támogatás igénybevételéről. Ennek két része van, egy hitelrész meg egy támogatási rész, mi csak a támogatási részt kértük, ez 2500 milliárd forint. Egyelőre még nincsen döntés, kicsit furcsának is tartom, mert Magyarország viszont részt vállal abban a kezességben, ami az ezt a forrást biztosító teljes hitelfelvételt tette lehetővé. Tehát ez a pénz nekünk jár, azt kell mondanom, de lassan örölnek a brüsszeli malmok, meg fogjuk várni. Viszont ezeket a programokat akkor is meg fogjuk csinálni, hogyha Brüsszel erre csak halogatva vagy később adja ide a pénzt. Ezeket el fogjuk indítani már idén: zöldátállítás, digitalizáció, kormányzati szektorban történő beruházások, egészségügyben történő beruházások, oktatási, felsőoktatási beruházások, ezeket nem fogjuk elhalasztani azért, mert Brüsszelben bizonyos politikai alapú, indíttatású szempontok miatt késleltetik a magyar támogatások kifizetését.

Államadósság-menedzsment. Elnök Úr! Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy egy fontos adatról elfeledkeznek: 2010-ben a magyar GDP 27 ezer milliárd forint volt, most meg 54 ezer milliárd forint. Kétszerese az ország teljesítménye annak, mint ami 10-11 évvel ezelőtt volt. Tehát amit ön is említett, a kinövekedésnek igenis van realitása, mert lehet, hogy van 800-900 milliárd forintnyi kamattörlesztésünk minden esztendőben, de hogyha a gazdaság teljesítménye, az ország teljesítménye nő, és az államkassza nagyobb bevételekből tud gazdálkodni, akkor van sansz arra, hogy ez egyre kisebb teher legyen. Nem találtuk fel egyébként a meleg vizet, Dél-Korea, Tajvan, más országok korábban ilyen típusú gazdasági pályára álltak, a magyar kormány is ezt folytatja. Tehát én azt gondolom, hogy az a fontos, hogy amíg 2010-ben az adósságszolgálat a GDP 4 százalékát vitte el, több mint 4 százalékát, most ez meg a 1,5 százalékát. Jelentős különbség van a két helyzet között. Egyébként ennek köszönhető az, hogy Moody's felminősített bennünket szeptemberben. Önöknek, ellenzéknek nem velünk van vitája, a Moody's-szal van vitája. Ha a külső szereplők is azt mondják, hogy a magyar kormány, a magyar gazdaság jobban teljesít, akkor őket kell megkeresni, hogy önöknek ezzel kapcsolatban más a véleménye.

Forint/euró árfolyam. Ezt nagyrészt a piac alakítja ki, tehát erre a kormánynak nincsen ráhatása. De alapvetően azt kell mondanom, hogy itt azért vannak feladat- és felelősségi körök. A jegybank felelőssége az infláció, az árfolyam, a kamatpolitika. A kormányzat ezekbe nem szokott beleszólni, és szerintem nem is volna célszerű. Tehát amikor a bizottság vagy más bizottság meghallgatja a jegybankelnök urat, akkor képviselőként ezeket a kérdéseket föl lehet tenni. A kormánynak nincsen árfolyamcélja egyébként ebből kifolyólag sem, nem is lehetne, mert ha lenne, akkor arra törekednénk, és ilyen eszközöket használnánk hozzá.

Benzinár kérdése. Ez is egy hosszú vita lehetne, de itt szeretném arra emlékeztetni... - az mindenképpen jó hír, hogy az elnök úr nem támadja az árstopot, tehát nem támadja azt (*Z. Kárpát Dániel: Mi javasoltuk!*), hogy jelenleg 480 forint a benzinnek az ára, és 26 forintot tudott csökkenni egyik napról a másikra. Ez jó hír, ennek örülök. Sőt, elnök úr is további csökkentést szorgalmaz. Ebben azért hadd hívjam fel a figyelmet arra, hogy alapvetően, hogyha ma valaki fölmege az Európai Bizottság honlapjára, és megnézi az egyes tagországoknál az üzemanyagnak az adótartalmát, akkor mi az utolsó harmadban vagyunk. Tehát itt, Magyarországon nem az adókkal van baj, valószínű a termelői vagy a kis- és nagykereskedelmi árretek olyanok, amelyekben még van tartalék. Ezt a kormány vizsgálja is, ezt hozzá kell tennem, még látunk lehetőséget.

Adóterületen a jövedéki adónál most is alatta vagyunk az elvárt minimumszintnek. Valószínűleg valamikor kötelezettségszegési eljárás indul majd

Magyarország ellen, nyilatkoztam én magam is erről néhány nappal ezelőtt, hogy nem fogjuk emiatt a jövedéki adót emelni. Tehát ha Brüsszel egyszerűen nem hajlandó alkalmazkodni egy helyzethez, akkor bele fogunk állni ebbe a vitába, és ki fogunk emellett tartani. Az áfánál ugyanez az EU-irányelv működik. Tehát a normál áfakulcstól sehol sem lehet eltérni az európai uniós tagországoknál, ezért csak azt a frontot tudtuk megnyitni, ami az árstop lehetőségét adta meg, ezzel pedig a kormány élt is.

A magánkórházak támogatása. Ez valóban egy vitakérdés, hogy kell-e ilyen típusú támogatásokat adni. Elég sok beruházás történik Magyarországon, ahogy mondtam is a bevezetőmben, 27 százalék fölötti beruházási rátánk van, és ezzel az első helyen vagyunk az Európai Unióban, az építőipartól kezdve a gyógyszeriparon át az egészségiparig mindenhol vannak ilyen beruházások. Én nem gondolom, hogy ki kéne zárni ezek közül az egészségügy területén történő beruházásokat. Ha valaki magántőkéből szán erre pénzt, és olyan fejlesztést valósít meg, ami hosszú távon a magyar gazdaságnak, a magyar társadalomnak nyit meg újabb lehetőségeket, akkor én nem látok különbséget egy öntöde, egy vegyipari üzem, egy csomagolóüzem vagy éppen egy egészségipari beruházás között. Ebből a szempontból az egészségügy is egy ilyen terület lehet.

Hadd tegyem azt is hozzá, hogy az államit is jelentős összegekkel támogatjuk. Tehát önnek akkor volna igaza, ha ez az állami egészségügyi fejlesztésektől vonna el forrást, de ez nincs így. Éppen az előző bizottsági meghallgatáson tették szóvá a kollégák, hogy több százmilliárd forintos fejlesztések vannak most az egészségügyben, gondolom, hogy ez azért mégiscsak jó, hogyha az állami egészségügyben is történnek fejlesztések. Ezeket folytatni fogjuk.

Othonteremtési támogatás. Igen, ezeket tovább kell vinni, egyetérték az elnök úrral, ha ilyen irányú volt a kérdése, folytatni fogjuk ezeket. Azért azt hadd mondjam, mert itt megjegyezte, hogy nem ért egyet a kormánynak azzal a döntésével, hogy megszüntette a lakáscélú előtakarékosságnak a rendszerét. Mennyi is volt ott a teljes adókedvezmény, amíg az emberek nagy többsége igénybe vette? 72 ezer forint. Tehát azt mondani, hogy ez érdemi segítséget tudott adni a lakáshoz jutáshoz, ez már 2014-15-ben sem volt szerintem reális. Nem is ez volt a megtakarítóknak a célja. A megtakarítók célja alapvetően az volt, hogy azt a 30 százalékos állami kedvezményt begyűjtsék, ami ehhez az összeghez társul, ezért kellett megszüntetni. De ezt a vitát lefolytattuk annak idején, akkor a parlamentben is elmondtam a kormány álláspontját.

Hollik István képviselő úrnak köszönöm szépen a hozzászólást és a biztatást. Igen, én is úgy érzem, hogy más típusú, más alapú válságkezelés történt, mint korábban, és hozzá kell tennem azt is, amiről keveset beszélünk, hogy a 2008-2009-es világgazdasági válság összességében 1,7 százalékos hatású volt. A világgazdaság 2009-ben ennyivel esett vissza. A mostani válság csak 2020-ban 3,6 százalékkal csökkentette a világgazdaság teljesítményét, tehát kétszer akkora válságot kellett kezelnünk nekünk is, mint 2008-ban az akkori kormánynak. Úgy látom, hogy egyébként sikeresebben tettük, mert hamarabb jött ki a gazdaság ebből a visszaesésből, és hamarabb tudtunk visszaállni a növekedési pályára, tehát volt tartalék és volt lehetőség az újraindításra.

Ez össze is függ Molnár Gyula képviselő úrnak azzal a kérdésével, amit nagyjából úgy fogalmazott meg, hogy mi lesz itt, mi fog történni, ha jól értelmezem a kérdést. Volt tartalék, tíz év munkája van azért abban, hogy a magyar gazdaság idáig el tudott jutni. Tehát a 4,7 milliós foglalkoztatotti létszám nem egyik napról a másikra alakult ki, abban azért tíz év teljesítménye, jogszabály-módosítása - a munka törvénykönyvétől elkezdve az adójogszabályokig - játszott szerepet. Szeretném arról biztosítani a képviselő urat, hogy nem vagyunk a Medgyessy-kormány. Tehát azt a csódhelyzetet,

amit a Medgyessy-kormány indított el és aztán a Gyurcsány-kormány folytatott, nem állítjuk elő, nem hiszem, hogy ez lenne a cél.

A képviselő úrnak is válaszolva tudom megerősíteni, hogy nyilván az újraindítás után vissza kell térni arra a felelős fiskális pénzügyi politikára, ami csökkenti az adósságállományt és ami csökkenti a hiány mértékét is. Most, ebben a helyzetben nem lógunk ki az európai uniós gyakorlatból. Tehát az államháztartási hiányunk az európai uniós átlag alatti lesz 2020-ban is és 2021-ben is. Mi sem örülünk annak, hogy ez jóval meghaladja a 3 százalékot, de még mindig alatta van az Európai Unióénak, és az adósságnál ugyanez a helyzet. Most 100 százalék az átlag uniós adósság szint, ami 80 százalékon van. Nem örülünk neki egyáltalán, el kell kezdeni majd ezt is csökkenteni, de most, az újraindítás miatt a fiskális politikának kellett nagyobb terhet vállalnia, megvédeni a munkahelyeket, megvédeni a családokat és ösztönözni a gazdasági újraindítást. Köszönöm, hogy aggódik a kasszáért, tehát ezt mindenképpen értékelem, ellenzéki képviselőtől ritkán hall ilyet az ember. *(Molnár Gyula: Készülünk a jövőre!)*

Megyek tovább Szatmáry Kristóf alelnök úrnak a felvetéseire. Részben itt meg tudom ismételni: a visszakapaszkodás, az újraindítás, igen, más alapon történt, nem megszorításokkal történt, hanem adókedvezményekkel, adócsökkentéssel és támogató gazdaságpolitikával.

Az uniós támogatásokra vonatkozó kérdésére: ahogy mondtam is, folytatjuk a tárgyalásokat, szeretnénk ezeket felgyorsítani. Nyilván ezzel könnyebb lenne a helyzet, de ha ez csak késve érkezik meg, akkor is rendelkezésünkre állnak azok a források, amelyek biztosítják a következő hónapok kifizetéseit is.

A belső fogyasztás egy nagyon fontos kérdés. Keveset beszélünk arról, az üzemanyagárnál szólnunk kéne talán erről is, hogy amíg a nettó átlagkereset 2010-ben arra volt elég, hogy egyhavi ilyen keresetből 400 liter benzint vegyen, most arra elég, hogy 600 liter benzint vegyen. Tehát nemcsak az üzemanyagár érdekes önmagában, hanem hogy meg tudom-e fizetni, van-e annyi pénz a zsebemben, a bérem, a jövedelmem van-e annyi, hogy ebből fizetni tudom a kiadásaimat. Az üzemanyagárnál látjuk, hogy 50 százalékkal nagyobb mértékű lehet most egy átlagkeresetből megvásárolni. Ugyanezt tudom elmondani a nyugdíjasoknál is: az elmúlt tíz évben reálértékben növekedtek a nyugdíjak, holott a kormány csak annyit vállalt, hogy megőrzi a nyugdíjak reálértékét. De amikor a növekedés ezt lehetővé tette, nyugdíjprémiummal, nyugdíjkorrekcióval, -kiegészítéssel, Erzsébet-utalvánnyal mindig növeltük a nyugdíjasoknak a támogatását.

Infláció - ez Szatmáry Kristóf alelnök úr kérdése volt. Virág Barnabás jegybanki alelnök tegnap válaszolt egy képviselői kérdésre, és ott elmondta, hogy azért az inflációnak a nagy része importált, tehát az energiaárak miatt szenvedjük mi is el. A miénknél magasabb infláció volt októberben egyébként Észtországból, magasabb infláció volt a környező országok közül Lengyelországból, tehát ez nem egy példa nélküli dolog. Szerencsére messze vagyunk attól a korszaktól, amikor 30 százalékos inflációval sújtották a magyar lakosságot. Úgyhogy a jegybank, éppen ma van egy kamatdöntő ülés, dolgozik azon, hogy a kamatemelési ciklussal fékezze az inflációt és stabilizálja, erősítse a forint árfolyamát is.

Köszönöm szépen Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak a kérdéseit és a felvetését. Annyi pontosítást szeretnék csak mondani, hogy 28,5 százalékról indultunk a munkáltatói adóterheknél, ennyi volt 2016-ban, és aztán ez csökkent most 13 százalékra vagy fog csökkenni jövőre. De mindeközben olyan döntéseket hoztunk csak, amelyek a járulékfizetési területet nem érintették, tehát az egészségügyi és a nyugdíjjárulék mértéke soha nem volt kérdés, hogy azt szinten kell tartani. Én azt gondolom, hogy ez a kasszáknak is biztosítja a bevételeket, mármint a tb-kasszáknak,

és hozzá kell tennem azt is, hogy a szociális hozzájárulási adónak a mértéke úgy van meghatározva, hogy annak egy része az egészségbiztosítási és a nyugdíjbiztosítási kassza kipótlására is mehet, ha erre szükség van. Tehát ezek a kasszák egyensúlyban vannak, és ennek az egyensúlyi helyzetét a kormány garantálja is.

Az építőanyagok ára. Itt arra hadd utaljak, hogy létre is jött egy ilyen típusú munkabizottság, ez nem az én hatásköröm, az ITM vezette ezt a munkabizottságot. Az ÉVOSZ elnökével, az ÉVOSZ bevonásával folyt ez a munkabizottság, számos döntést hoztak is, többek között korlátozták olyan építőanyagoknak a kivitelét az országból, amelyek szükségesek a házépítésekhez. Az ÉVOSZ elnökét tudom idézni egy két héttel ezelőtti nyilatkozatával, ahol azt mondta, hogy ezen bizottság - amelyik a piaci szféra, az érdekképviselő és a kormány tagjaiból állt - működésének hatására egyébként el is kezdtek csökkenni az építőanyagok árai, ezt az ÉVOSZ elnöke mondta. Úgyhogy én azt gondolom, hogy ez egy piaci visszajelzés, ami mindenképpen fontos. Természetesen azt senki nem várhatja el egy kormánytól sem, hogy tartósan és örökre fagyasszon be vagy rögzítsen árakat, de átmenetileg tudunk segíteni azoknak is, akik ilyen helyzetbe kerültek.

Osztom a képviselő asszony béremelésekre vonatkozó felvetését. Én is abban vagyok érdekelt mint képviselő, hogy minél magasabb béremelések jöjjenek létre ebben az országban, minél több ágazatban, minél több szektorban tudjuk a béreket folyamatosan növelni. Természetesen mindez azért valahogy összhangba kell hogy kerüljön a gazdaság teljesítményével is. Tehát a kettő együtt értelmezhető, egymástól nem szakadhat el. A kormány, úgy gondolom, hogy most, január 1-jével is jelentős ágazati bérfelvezetéseket valósít meg, ahogy ön is elmondta, a kulturális ágazatban, a szociális ágazatban, a pedagógusoknál is. Mindig van egy olyan szám, ami magasabb egy előzőnél. Jó lenne persze ezeket is minél gyorsabban teljesíteni. Most a felelős költségvetési gazdálkodás keretében erre látunk lehetőséget.

Bányai Gábor alelnök úr felvetései. Köszönöm szépen az alelnök úr kérdéseit és a felvetését; részben már itt is ismételni tudom magamat. Ezzel a hiánnyal és adóssággal hosszú távon nyilván nem lehet együtt élni, tehát az újraindítás után szerintem vissza kell térni arra a fiskális pályára, amiről korábban is beszéltem. Magyarország tíz év alatt 80 százalékról 65 százalékra tudta csökkenteni az adósságszintjét, kicsit szembe is mentünk időnként az európai uniós tendenciákkal. Most a járvány ezt fölborította, de azt gondolom, hogy a kockázatok csökkentése érdekében erre a pályára majd vissza kell kerülni, és tartósan tovább csökkenteni ezeket a kockázatokat.

Tordai Bence képviselő úrnak szintén köszönöm a kérdéseit és a felvetéseit. A versenyképességi listák tanulmányozását azért javaslom a képviselő úrnak: nemcsak az IMD-, hanem a WEF- és a Doing Business-listákon is előrébb jár most Magyarország, mint néhány évvel ezelőtt. Tehát nincs olyan nagy nemzetközi lista, ahol ne történt volna előrelépés. Természetesen ez nemcsak a kormánynak köszönhető, az üzleti szférának, a befektetőknek, a hitelminősítőknek, azoknak, akik ebben szerepet játszanak. Én úgy érzem, hogy messze vagyunk még a kívánatos állapottól, de itt is tudunk lépésről lépésre haladni, és az irány a fontos: Magyarország ezeken a listákon előrébb tart, és ahogy említettem önnek is, a visegrádi országok között a második helyen vagyunk a versenyképességi listákat tekintve.

Itt azt is hadd tegyem hozzá egyébként, arról el szoktak feledkezni a képviselő kollégák az ellenzéki oldalon, hogy Magyarország az elmúlt években nemcsak egy növekedési pályára állt, hanem vissza is előzött országokat. Ön is elfelejti, képviselő úr, hogy például Szlovákia a Gyurcsány-kormány időszakában lehagyott bennünket, erre itt elhangzottak számok is, most pedig visszaelőztük Szlovákiát fejlettség tekintetében.

De nemcsak Szlovákiát előztük meg, hanem Görögországot is, amely jóval régebb óta tagja egyébként az Európai Uniónak.

Szja-visszatérítés. Egy pillanatra megijedtem, hogy nem ért vele egyet vagy nem támogatja, de még ezt sem zárom ki. Ezt a kormány meg fogja tenni, a családok megkapják azt az adóbefizetést, amit 2021-ben teljesítettek. Tehát azt gondolom, hogy amit a kormány vállalt ebben a tekintetben, meg fogja tenni. Nyilván aki ezen keresztül nagyobb adókedvezményre tett szert többgyermekesként, annak már kevesebb összeget kell csak visszafizetni, másoknál ez egy nagyobb összeg lehet. Egy a fontos, hogy a családok 2021-es teljesítményéhez és felelősségvállalásához a kormány hozzá fog járulni ennek az összegnek a visszatérítésével. Ennek a részletszabályai egyébként elkészültek. Hadd adjak tájékoztatást arról, hogy azt a honlapot, amit megnyitottunk a visszaigénylésnek az elindítására, eddig körülbelül 160 ezren vették igénybe. Tehát népszerű és élénk az érdeklődés, pár nap alatt gyűlt össze ez az érdeklődői kör, visszaküldték a visszaigénylő lapokat; mindenkinek igyekszünk segítséget adni, hogy a visszatérítésük időben megérkezzen. *(Izer Norberthez fordulva:)* Hol tartunk? *(Izer Norberttel konzultál.)* Fölötte vagyunk már a 160 ezernek.

Az infláció hatása. Az inflációnak mindenki a vesztese, tehát szerintem nincs olyan ember Magyarországon, aki nyerne az inflációval. Itt is azt tudom hozzátenni, hogy persze az infláció világszerte mindenhol egy kellemetlen jelensége az újraindításnak, Amerikában is 6 százalék fölött van az infláció mértéke októberben, tehát ez nem egy magyar sajátosság. Itt mindig az a kérdés, hogy egyébként a bérek, keresetek növekedése lépést tud-e ezzel tartani. Itt újra meg tudom ismételni: átlagbérből tíz évvel ezelőtt valaki 400 liter benzint tudott venni, most meg 600 liter benzint tud venni. Tehát van egy reálbér-növekedés.

A benzinárra és az árstoppra vonatkozó kifogásait értem, de elfogadni nem tudom. Magyarország ugyanazt a lépést tette, mint Horvátország: rögzítettük az árakat. Ott egy hónapra történt, de hosszabbítják egy hónap után mindig. Mi ezt három hónapra tettük meg. Abban kell bízunk, most a kőolaj ára egy ilyen oldalazó mozgást végez a világpiacon, hogy ez a trend megtörik és elindul majd lefele. Nagyon bízunk benne, hogy így lesz. Hogyha három hónap múlva a felülvizsgálatnál ennek az ellenkezője derül ki, akkor nyilván készek vagyunk ezeket az intézkedéseket meghosszabbítani. De most még messze vagyunk ettől.

Nem volt egyeztetés a szakszervezetekkel a kötelező oltás ügyben. Ezt cáfolom, képviselő úr, több helyen is volt egyeztetés, például a Pénzügyminisztériumban, az adóhivatalban, ahol működnek ilyen érdekképviseletek, ezekkel megtettük az egyeztetést. Van, ahol egyébként ki is várunk a döntéssel. Például az adóhivatalnál elemi kötelességnek tartom azt, hogy ahol ügyfélszolgálatban ülnek emberek, ott igenis legyen kötelező oltással rendelkező kolléga. Ugyanez a Kincstárra is igaz: akik találkoznak, érintkeznek emberekkel, ott elvárás, hogy kötelező oltással kell rendelkezni. Megértem, ha valakinek orvosi vagy egészségügyi ok miatt nem lehet az oltást fölvenni, de akkor az ne kerüljön be ügyfélszolgálatba, hanem az más területen dolgozzon.

Kata, kiva - mind a kettő sikertörténet. Nem csökkent a katás vállalkozók száma, sőt, még növekedett is, körülbelül 440 ezer katás vállalkozó van most, a kisvállalkozói adó, a kiva hatálya alá körülbelül 60 ezer ember van bejelentkezve, tehát durván félmillió vállalkozó van ma ilyen kedvezményes, egyszerűbb adó hatálya alatt.

Az álláskeresői járadéknál nem tervezünk változást, nincs ilyen előterjesztése vagy gondolata a kormánynak.

Az iskolabuszprogramnál én magam is sajnálom, hogy a program - ITM-es felügyelet alatt van egyébként - nem folytatódik. Nyilván itt át kell gondolni, hogy milyen buszprogramnak van értelme. Hiszen egyrészt van egy zöldgazdaságra való

átállítás, elektromos buszokat akarunk beszerezni, ezek megvásárlása elindult, a közbeszerzés ki van írva ezek beszerzésére. Másrészt kiderült, hogy amit például a „Magyar falu” programban nagyon sok helyen falubuszként vásároltak meg, azokat iskolabuszként működtetik a kistelepülések. Tehát több olyan településről is tudok, ahol nem iskolabuszra várnak már, hanem majd a falubuszt akarják valamikor lecserélni vagy egy nagyobbat vásárolni, mert kiderült, hogy egy falubusz tökéletesen alkalmas arra, hogy mondjuk néhány gyereket egy kistelepülésről egy nagyobb település iskolájába be tudjon szállítani.

Ami a KEKVA-s alapítványokra, a közfeladatot ellátó, közérdekű vagyongazdálkodó alapítványokra vonatkozik, erről is hosszú vitát folytattunk a parlamentben. Itt nem arról van szó, képviselő úr, amit ön a kormány tagjainak tulajdonít, hogy ezt a vagyont hazavisszük, és otthon, nem tudom, a páncélszekrényben vagy a széfiekben fogjuk tárolni. Erről szó sincs! Én inkább azon vagyok megdöbbenve, hogy ezt a közcélrt ön nem érti, nem tudja értelmezni.

Az Óbudai Egyetemenél például, ahol nincsenek megfelelő sportcélú, sportolásra alkalmas területek vagy csarnokok, ott eddig ez az egyetem mindig bérelt magának ilyen ingatlanokat. Most megkapja az egyetem a Római-parton azokat az állami tulajdonban lévő, sportcélú területeket, amit a gyerekek, fiatalok ilyen célra tudnak használni. Ön ezzel nem ért egyet? Ezt ellenzi? Mert akkor ezt mondja hangosan, Óbudán is el fog indulni, úgy tudom, mint képviselőjelölt, akkor erről tájékoztassuk már az óbudai embereket, mert nyilván érdeklődéssel figyelik, hogy ön egy egyetemi sportcélú fejlesztést nem támogat ebben a helyzetben!

Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a kérdéseket, úgy érzem, hogy a végére értem. Megtisztelő volt ezekre válaszolni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. A bizottság tagjaihoz fordulok a tekintetben, hogy megerősítést nyerjek, pontosítás vagy újabb kérdés iránti igényt nem láttam felmerülni. *(Senki sem jelentkezik.)*

Ily módon, mivel nincs további észrevétel, a napirendi pontot lezárom. Nem kell szavaznunk a tájékoztató elfogadásáról, ahogy eddig sem kellett.

Köszönjük szépen a miniszter úr tájékoztatóját, legközelebb várjuk ismét tisztelettel. További szép napot, jó egészséget kívánok a kedves munkatársaknak is! 30 másodperces, technikai átállást érintő szünetet tartunk. *(Varga Mihály: Elnök úr, a viszontlátásra!)* Viszontlátásra!

(Szünet: 15.37 - 15.39)

Az egyes képzéseket és a foglalkoztatást érintő törvények módosításáról szóló T/17440. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

ELNÖK: Szeretettel köszöntöm az újonnan érkezőket. A 2. napirendi pontunk keretein belül az egyes képzéseket és a foglalkoztatást érintő törvények módosításáról szóló T/17440. számú törvényjavaslat részletes vitájához kapcsolódó bizottságként tárgyalunk a HHSZ 44-45. §-a alapján. A napirendi pont tárgyalását ezennel megnyitom. Köszöntöm az előterjesztő ITM képviselőjében dr. Nagy Katalin főosztályvezető asszonyt. Szeretettel köszöntjük kedves munkatársaival együtt.

Mivel az előterjesztéshez a bizottsághoz címezve képviselői módosító javaslat nem érkezett, és a bizottság sem kíván saját módosítási szándékot megfogalmazni, ezért a részletes vita egy szakaszból áll, azaz a törvényjavaslat bizottsági bejelentésében megjelölt részeinek vizsgálatából, a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében meghatározott szempontok szerint.

Kérdezem elsőként az előterjesztő képviselőjében jelen lévő főosztályvezető asszonyt, hogy álláspontja szerint a törvényjavaslat megfelel-e a határozati házsabályi rendelkezéseknek.

DR. NAGY KATALIN főosztályvezető (Innovációs és Technológiai Minisztérium): Igen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki kíván hozzászólni a javaslat körül, úgy látom, hogy ki sem bontakozó vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, hogy senki.

Ily módon, főosztályvezető asszony, megkérdezném, hogy kíván-e reagálni az elhangzottakra - de nem hallottunk elhangzottakat, amelyekre reagálni lehetne.

Amennyiben tehát nincsen további hozzászólási szándék, kérem a bizottság döntését a határozati házsabály rendelkezéseiben foglaltaknak való megfelelésről. Kérem, szavazzanak! Ki az, aki igennel szavaz? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Úgy látom, hogy egyhangú döntésünk született. Nagyon szépen köszönöm.

Most pedig a részletes vita lezárásáról kell döntenünk, miután kimondtuk, hogy a javaslat megfelel a HHSZ 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Kérdezem a bizottságot, hogy lezárja-e a törvényjavaslat részletes vitáját, amely a részletes vitáról szóló bizottsági jelentés benyújtásáról való döntés is egyben. Amennyiben igen, kérem, kézfelemeléssel jelezzék ezt számunkra! *(Szavazás.)* 8 igen szavazat. Ki az, aki nemmel szavaz? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás mellett a vágyott szavazatszámunk össze is jött. Nagyon szépen köszönöm.

Megállapítom tehát, hogy a bizottság a részletes vitát lezárta, a részletes vitáról szóló bizottsági jelentés benyújtásáról döntött, így módon módomban áll lezárni ezt a napirendi pontot, és megköszönni a főosztályvezető asszonynak és munkatársainak a részvételt és az érdemi segítséget. További szép napot, jó egészséget kívánok!

**A magyar munkavállalók hatékonyabb védelméről szóló H/17389. számú határozati javaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

Át is térhetünk a 3. napirendi pontunkra, amely a magyar munkavállalók hatékonyabb védelméről szóló H/17389. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről való döntés. A javaslatot Nunkovics Tibor és Z. Kárpát Dániel, jobbkios képviselők nyújtották be. A napirendi pont tárgyalását ezennel megnyitom, elsőként pedig az előterjesztőnek adom meg a szót. Parancsoljon!

Nunkovics Tibor szóbeli kiegészítése

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Köszöntöm a bizottság tagjait is. A határozati javaslatot egy nemrégiben kipattant, mondhatjuk úgy, hogy botrány hívta életre. Bizonyára sokan hallottak róla, hogy voltak olyan vállalkozások Magyarországon, amelyek a túlóratörvény szabályozásának betudhatóan élhettek azzal a jogukkal, miszerint az úgynevezett mínusz órákat a munkavállalók béréből kívánták levonni.

Mit is jelent ez a mínusz óra? A túlóratörvény hatálybalépése óta, már előtte is, de azóta jobban lett szabályozva ez a jogszabályi háttér, tehát a munkavállalók egy munkaidőkeretben dolgozhatnak, ami azt jelenti, hogy ha éppen nincs megfelelő mennyiségű munka, amit itt a Covid-járvány alatt is számos cég elszenvedett, hogy visszaesett a megrendelésekkel, akkor otthon tarthatja egy alaphéttel a dolgozóit. Idáig ezzel nem is lenne semmi probléma, hiszen ha azt vesszük, ez egy segítség is a munkavállalóknak. Az viszont már önmagában, én azt gondolom, elfogadhatatlan,

hogy ezeket a negatív vagy mínusz órákat úgy kell majd ledolgozniuk hétvégén vagy akár hétköznapi túlórában, hogy tulajdonképpen túlórapótlékot már nem fizetnek erre a munkáltatók.

Másrészről pedig közeledik az év vége, december 31-e, amikor nagyon sok munkáltatónál le fog járni ez a munkaidőkeret, amiben szerződésben megegyeztek a munkavállalókkal, és itt bizony nagyon sok olyan munkavállaló lesz, akivel nem tudták ledolgoztatni a pluszban kiadott órákat, és ezeket az órákat valahogy viszont el kell számolni. Na, most volt olyan cég, amelyik úgy gondolta, hogy ezeket levonja a munkáltatóktól, majd aztán a nagy közfelháborodás miatt mégiscsak visszautalták ezeket az összegeket. Erről szerintem mindannyian értesültünk a sajtón keresztül.

A kormányzat azt mondta, hogy orvosolni fogják ezt a problémát oly módon, hogy egy jogértelmezési, nem is tudom, kis füzetet vagy tájékoztatót küldenek majd ki minden munkáltatónak ezzel kapcsolatban, hogy hogyan is kell értelmezni ezeket a jogszabályokat. Elvonatkoztatva attól, hogy a túlóratörvénynek vagy ahogy egyébként köznyelven hívják, rabszolgatörvénynek abszolút nem támogattuk a bevezetését, azért a 2019. január 1-je óta eltelt időben többször is bebizonyosodott, hogy ez a törvény nagyon sok helyen hibás és hátrányosan érinti a magyar munkavállalókat.

Azért gondoltuk benyújtani ezt a határozati javaslatot, hogy meglegyen a kormányzati, illetve a parlamenti lehetőség arra, hogy korrigáljuk ezeket a hibás pontokat a törvényben, és ha már itt vagyunk, akkor egyébként más pontokban is javíthatunk a munkavállalók helyzetén, lásd például a munkakörnyezetnek a javítása. Nem tudom, hogy hányan dolgoztak képviselői hivatásuk előtt a versenyszférában, de biztosan vannak önöknek is ezzel kapcsolatos tapasztalataik.

A javaslat tehát arra tesz javaslatot, hogy mind a munkakörülményekkel, mind a bérekkel, mind pedig egyébként a túlóratörvénnyel kapcsolatos hibás jogértelmezési lehetőségeket kizárjuk, és olyan jogszabályi háttérrel alkossunk, vagy a kormányzat számára adjuk meg akár a lehetőséget, hogy ezt megalkossa, amely a jövőben minden ilyen ügyet lehetetlenné tesz, és a munkáltatók nem tudják majd félreértelmezni az aktuális jogszabályokat. Kérem, hogy támogassák ezt a javaslatot! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A bizottság tagjaihoz fordulok azt illetően, hogy ki kíván hozzászólni az elhangzottakhoz. *(Senki sem jelentkezik.)* Mivel ilyet nem látok, így nincs más lehetőségem, mint elrendelni, hogy határozzunk a javaslatról.

Határozathozatal

Kérdezem a bizottságot, hogy ki támogatja a H/17389. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. Aki igen, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 4 igen szavazatot számoltam össze. Ki az, aki nem támogatja a tárgysorozatba vételt? *(Szavazás.)* 6 nem szavazat mellett tartózkodási próbára már nincs szükségünk. A javaslat nem került tárgysorozatba.

Ily módon a napirendi pontot lezárom, a képviselő úrnak köszönöm az aktív részvételt.

Egyebek

4. napirendi pontunk tekintetében egyedül az egyebek van hátra. Ezúton szeretném tájékoztatni a tisztelt bizottságot, hogy következő ülésünket várhatóan november 29-én tartjuk, ez egy A-hét hétfő; 8 óra 30 perctől tartjuk az ülést az Apponyi Albert gróf teremben, ez a főemelet 58., a TAB ülésterme, az ülésen pedig Palkovics László miniszter úr éves meghallgatására kerül sor.

Az A-hét hétfői 8.30-as érkezés miatt elnézést kérnék, hogyha a bizottság elnöke vagy titkársága találta volna ki ezt az időpontot, nem így történt. Viszonylag szűkös keretek között dolgozunk ilyenkor, egy miniszter napirendi beosztásához igazodva, ezért kérem mindenkitől a rugalmas alkalmazkodást ebben a kérdésben. Találkozunk a következő ülésen!

Az ülés berekesztése

Végezetül, amennyiben senkinek nincs közérdekű bejelentenivalója, az ülést lezárom. További eredményes munkát és jó egészséget kívánok mindenkinek!

(Az ülés befejezésének időpontja: 15 óra 49 perc)

Z. Kárpát Dániel
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Prin Andrea és Farkas Cecília